

1982 மார்ச் 4]

(ஆ) சென்னை மாநகர சிவில் வழக்கு நீதிமன்றம், மாநிலச் சிறு வழக்கு நீதி மன்றங்கள் (திருத்த) ரத்து சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர சிவில் வழக்கு நீதிமன்றம், மாநிலச் சிறு வழக்கு நீதிமன்றங்கள் (திருத்த) ரத்து சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(8) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1982-83 பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. பி. எம். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இம் மாமன்றத்தில் பேரணமல்லூர் தொகுதியின் குறைபாடுகளைப் பற்றியும், அங்கே நடந்திருக்கின்ற ஊழல்களைப் பற்றியும் இம்மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக பேரணமல்லூர் தொகுதியின் சார்பாக முதல் கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே முதியோர்களுக்கும், விதவைத் தாய்மார்களுக்கும் அரசு உதவித் தொகை அளித்துக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் தீபாவளிப் பண்டிகை நாளிலும், பொங்கல் பண்டிகை நன்னாளிலும் சேலை, வேட்டிகள் கொடுக்கிறோம். ஆனால் பேரணமல்லூர் தொகுதியில் ஆர்.ஐ.யாக வந்திருக்கின்ற சங்கரன் என்பவர், மேற்படி நாட்களில் சேலை, வேட்டி கொடுக்கின்றபோது முதியோர்களிடமும் விதவைத் தாய்மார்களிடமும் ரூபாய் ஒன்றிரிருந்து ஐந்து ரூபாய் வரையில் கொடுத்தால் தான் அரசு கொடுக்கும் உதவித் தொகையை கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார். இதைப்பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், தாசில்தார் அவர்களுக்கும், ஆர்.டி.ஓ. அவர்களுக்கும் 24.1.82 அன்று மனுக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. 25-2-82-ஆம் தேதியன்று தாசில்தார் அவர்கள் பேரணமல்லூருக்கு விஜயம் செய்யும் நேரத்தில், ஆர்.ஐ. அவர்கள் முன்னிலையிலும் தாசில்தார் அவர்களிடமும் ஒரு விதவைத் தாயாரான சாரதம்மாள் என்பவர் நான் பொங்கல் பண்டிகைக்குச் சேலை வாங்கும்போழுது ஒரு ரூபாய் லஞ்சம்

[திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்]

[1982 மார்ச் 4]

கொடுத்துத்தான் புடவையைப் பெற்றுக் கொண்டேன் என்று தாசில்தார் அவர்களிடத்தில் நேரில் சொல்லியும் அந்த ஆர்.ஐ.மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுநாள் வரையில் அவர்கள் எடுக்கவில்லை.

மேலும் இந்த மாமன்றத்தில் 14.7.80-ஆம் நாளன்று நான் பேசும்பொழுது பெரணமல்லூர் தொகுதி பின்தங்கிய நிலையில், தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் எந்த வசதியும் இல்லாத காரணத்தால் கிராமத்தை விட்டு நகரத்தை நாடிப் பெருமக்கள் செல்கிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள ஏழை எளியவர்கள் வாழ வகை செய்ய பசுமாடுகள் கடன் வழங்க வேண்டும்; உழவு மாடுகள் கடன் வழங்க வேண்டும். பழைய கிணறுகளைப் புதுப்பிக்கவும், புதிய கிணறுகள் வெட்டவும், வண்டி மாடுகள் வாங்கவும் கடனுதவி செய்யுமாறு இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டேன். இந்தத் தேதி வரை எந்தக் கடனுதவியும் செய்யவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே பெரணமல்லூர் பேரூராட்சிக்கு பத்து படுக்கை வசதியுள்ள ஒரு மருத்துவமனை அங்கீகரிக்கப்பட்டு எக்காரணத்தினாலேயோ அந்த மருத்துவமனை அங்கீகாரம் செய்யப்படாத காரணத்தால் 18—7—1980 அன்று பேசும்பொழுது அந்த மருத்துவமனையை . . .

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் தன்னுடைய தொகுதியில் முதியோர்களுக்கும், விதவைகளுக்கும் உதவித் தொகை கொடுக்கவில்லை என்றும் ஏதோ தவறு நடந்ததாகவும் இலஞ்சம் வாங்கியதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றியக் குறிப்பு ஒன்றும் அரசுக்குத் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றி ஏதாவது குறிப்பு கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. பி. எம். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் முதியோர் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கெனவே முதியோர் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படிக் கொடுக்கும் நேரத்திலே இப்பொழுது பெரணமல்லூரில் ஆர்.ஐ.யாக இருக்கும் சங்கரன் என்பவர் அந்தத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு இலஞ்சம் கொடுத்தால்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். விதவைத் தாய்மார்களில் ஒருவரான சாரதம்மாள் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஒரு ரூபாய் கொடுத்துத்தான் நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம் என்று தாசில்தார் முன்னிலையில் சொல்லி, அதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சிக் தலைவருக்கு 25—2—1982 ஆம் தேதி மனுக்கொடுத்து, ஆர்.டி.ஓ.-விடம் மனுக்கொடுத்து தாசில்தார் அவர்களுக்கு மனுக்கொடுத்து உள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்]

(முற்பகல் 11.20)

பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அங்கே இருக்கும் அதிகாரி என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்? ஒவ்வொரு தடவையும் அமைச்சரால் பார்க்க முடியுமா? அப்படியென்றால் இந்த அரசு எந்த அளவுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லத்தானே நான் பேசினேன். ஆகவே, 18-7-80 அன்று பேசிய அந்த மருத்துவமனை இன்றுவரை செயல்படவில்லையென்றால் நீங்கள் கிராமந்தோறும் விதிக்கு விதி மருத்துவ மனை வீட்டுக்கு வீடு மருத்துவமனைச் சிகிச்சை செய்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட 70 மருத்துவ படுக்கை கொண்ட மருத்துவ மனை இன்று வரை அமல் செய்யப்படவில்லையென்றால், பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?

மேலும் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள், திருச்செந்தூருக்கு வழி நடைப்பயணம் செய்த நேரத்திலே, ஊழல் செய்தவர்கள் வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஐந்து இலட்சம் மக்கள் சென்றது உண்மை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து இலட்சம் மக்களிலே நானும் ஒருவன். அப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே, யார் அமைச்சர்களாக இருந்தார்கள்? நாவலர் இருந்தார், இப்பொழுது மின் துறை அமைச்சராக இருப்பவர் அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்தார். (குறுக்கீடு) பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லவில்லை. ஆளுங்கட்சியின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கே நடைவழிப்பயணம் செய்தவர்கள் 5 இலட்சம் பேர் இருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஐந்து இலட்சம் பேர்களிலே நானும் ஒருவன், ஊழல் பேர்வழிகள் என்று சொன்னார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே அமைச்சராக இருந்தவர் நாவலர் அவர்கள், மின் துறை அமைச்சராக இப்பொழுது இருப்பவர் அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்தார். ப. உ. சண்முகம் அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்தார் அவர்கள் எல்லாம் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்பது இங்குள்ள அனைவருக்கும் தெரியும். இவ்ளச்ம் வாங்கினார்கள் என்று சொல்கிறீர்களே, அதற்காகத் தான் சொல்கிறேன், இப்பொழுது திரு. கழகம் தாய்மையாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக பொன்னாழ்வார் தொகுதியில், சப்பிரங்குளத்தில் கிராம மருத்துவ மனை ஒன்றும் நமத்தோடு கிராமத்தில் ஒரு கிராம மருத்துவ மனை ஒன்றும் வல்லம் கிராமத்தில் ஒரு மருத்துவ மனை ஒன்றும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பி. எம். வெங்கடேசன்]

[1982 மார்ச் 4]

1952-ஆம் ஆண்டு பொணமல்லூரிலே அரசு உயர் நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்தியும், தற்போது அதை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றியும் இதுநாள் வரை சுற்றுச்சுவர் இல்லை. மேலும் 10 வகுப்புகள் படிக்க அறைகள் இல்லை. சுற்றுச்சுவர் இல்லாத காரணத்தால், மாணவர்கள் விளையாடும் நேரத்தில் ஆடு மாடுகளும் உடன் விளையாடுகின்றன. ஆகவே, மேல்நிலைப் பள்ளிக்குச் சுற்றுச்சுவரும் பிள்ளைகள் படிக்க 10 வகுப்பு அறைகளும் உடனடியாகக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய சிறு வரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மி. வின்சென்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு தினமும் சோறு போடும் ஒரு அமுத சுரபி என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதன் முதலில், குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்தவர்களுக்காக, இறந்தவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாரி வழங்கும் பாரி வள்ளல் நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இறந்தவர் குடும்பத்தினருக்கு உதவித் தொகையாக ரூ. 10,000 வழங்கிட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய வேண்டுகோளை அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

அண்ணன் தம்பிகளாக, சகோதர உணர்வோடு பலநூறு ஆண்டுகளாக குமரி மாவட்டத்தில் மதவேறுபாடற்ற, இனவேறுபாடு அற்று இருந்த மக்கள் இன்றையதினம் சில வேறுபாடுகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்றால், அதன் பின்னணியை அரசு கண்டிவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மதத்தில் மக்களின் மனதைப் பிரிக்கும் நிலையைப் போக்க இன்றைக்கு அனைத்து மதத்தினரையும் கொண்டு ஒற்றுமை மாநாடுகளை அரசு நடத்த வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒற்றுமை மாநாடுகள் மதத்தால் மாறுபட்டு இருக்கும் மக்களின் மனப்பான்மையை சகோதர உணர்வோடு உருவாக்குவதற்கு பயன்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து சென்னையில் உள்ள வல்லாற்றுச் சிறப்பமிக்க கதிட்ரல் சாலை, டி.டி.கே. சாலை என்று மாற்றப்படும் என்று செய்தி வந்துள்ளது. இது சிறுபான்மையினருக்கு வந்ததம் அளிப்பதாக இருப்பதால் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1982 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பற்றி நான் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டு அதன்மூலம் அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தென் சென்னை, மைலாப்பூரிலே வாழ்கின்ற முக்கியமானவர்கள் டி.டி.கே. அவர்கள் பெயரால் கதீட்ரல் சாலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்ததை ஏற்று, தமிழ்நாட்டுக்காக பாடுபட்ட முக்கியமான தலைவருடைய பெயர் நினைவில் என்றென்றும் தங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில், சில வெள்ளைக்காரர்கள் பெயரிலேயும், வேறு சில பேர்களிலும் உள்ள பெயர்களை மாற்றி அமைக்கின்ற தன்மையின் அடிப்படையில் கதீட்ரல் சாலையை டி.டி.கே. சாலை என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று டி.டி.கே. சாலை என்று அமைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் கதீட்ரல் சாலை என்பது ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மதக் கோயிலை அடிப்படையாக வைத்து அது அமைந்து இருப்பதன் காரணமாக, அதனுடைய பெயரை மாற்ற வேண்டாம் என்று ஒரு உணர்வோடு கிறித்துவப் பெருங்குடி மக்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒரு எண்ணத்தைத் தெரிவித்து, அதன் காரணமாக அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று, கதீட்ரல் சாலையை டி.டி.கே. சாலை என்று மாற்றுவதை நிறுத்தி, எப்போதும் போலவே அது கதீட்ரல் சாலை என்றே வழங்கும் என்று முடிவெடுத்து, இப்போது மெளபரில் சாலை என்று வழங்கும் சாலையை—அது மைலாப்பூர் பகுதியிலே இருப்பதன் காரணமாக—அதை டி.டி.கே. சாலை என்று மாற்றி அமைக்கலாம் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக கதீட்ரல் சாலை என்ற பெயர் அப்படியே இருக்கும் என்பதையும், மெளபரில் சாலை என்பது டி.டி.கே. சாலையாக மாற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே பொன்னான ஆட்சி இது என்றும், மக்கள் புண்பட இது நடக்காது என்றும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இந்தப் புனித ஆட்சி வாழ்க என்று வாழ்த்தி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள சின்ன முட்டத்தில் மீன்பிடி துறைமுகம் அமைக்கும் நடவடிக்கையை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருப்பரப்பு கால்வாயை விரிவுபடுத்தும் பணிக்காக 46.70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மி. வினசென்ட்]

[1982 மார்ச் 4]

இந்த பட்ஜெட்டிலே மாக்னசைட் கற்களை உற்பத்தி செய்து கல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் கிறந்த மாக்னசைட் கற்களை உற்பத்தி செய்து கனி பொருள் சொ்வுபடுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் நிறுவ வந்த இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். குமா மாவட்டத்தில் மணவாளக்குறிச்சியல் மாநேரசைட், இல்லுமினேட், சூக்கான், ரூட்டைல் போன்ற விலை உயர்ந்த அனு தயாரிக்கும், விமான பாடி, கட்டும் தாது கிடைக்கின்றது என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1980-81 ஆம் ஆண்டு இல்லு மினேட் என்ற தாது மட்டும் ஐப்பான், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு 25 லட்சம் ரூபாய் பாரின் எக்ஸ்சேஞ் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்றம்தயாகியது. 1981-82 ஆம் ஆண்டு 15 லட்சம் பாரின் எக்ஸ்சேஞ் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்றம்தி ஆகியது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை விரைவுபடுத்தினால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாரின் எக்ஸ்சேஞ் கிடைக்க வழி உண்டாகும் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.55)

அதேபோல், உள்ளூர் ஆதாரங்கள், மூலப்பொருள்கள், தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள், அடிப்படை வசதிகள் முதலியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்து தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கரை மேற்கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் 27,000 ஏக்கர் நிலங்களில் ரப்பர் பயிர் செய்யப்படுகின்றன. அதிலே 10,000-க்கு மேற்பட்ட ஏக்கரில் அரசுக்குச் சொந்தமான ரப்பர் கிடைக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, பல கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலப்பொருள்கள் அங்கே கிடைக்கின்ற காரணத்தால், அகில இந்தியா விலேயே ஒரு மாவட்டத்தில் அதிகமான ரப்பர் கிடைக்கின்றதைக் கணக் கிட்டால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தான் அதிகப்படியான ரப்பர் கிடைக்கின்றது என்ற காரணத்தால், அந்தக் குமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் பேசுடு இன்டஸ்டிரீஸ் துவக்கப்படவேண்டும் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

வடக்கே காஷ்மீருக்குக் கிடைக்கும் முக்கியத்துவம் முக்கடலும் முத்தமிட்டு மகிழும் குமரி முனைக்கும் கிடைத்திட வேண்டுமென்று, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மேம்பாடு அடைவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கான திட்டத்தை, மைய அரசின் உதவியை எதிர்பார்க்காமல், செயல்படுத்திவரும் மாநில அரசை இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டுகிறேன்.

‘காஷ்மீர் கன்னியாகுமரி, இந்தியா ஈஸ் ஒன்’ என்று தேசிய ஒருமைப் பாடு பேசும் மத்திய அரசு கன்னியாகுமரியையும், காஷ்மீரத்தையும் இணைக் கின்ற வகையில் ரயில் விட்டு, போக்குவரத்திலே ஒருமைப்பாட்டைக் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் வர இருப்பதை நான் அறிகிறேன். கற்றறிந்த பெண்கள் நிறைந்த நகரமாக இருக்கும் நாகர்கோவில் நகரத்தில் அந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்தைக் கொண்டு வருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், அங்கே பெண்கள் பல்கலைக்கழகம் கொண்டு வந்தால் 'குமரிப் பல்கலைக்கழகம்' என்று பெயர் வைக்கப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழகம் பின் தங்கவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு தொழில்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த மனப்போக்கை மத்திய அரசு கைவிட வேண்டும். தமிழ் நாட்டிற்கு தொழில் வளர்ச்சிக்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில், ஊரகத் தொழில், நடுத்தரத் தொழில் என்று தொழில் சூறையில் அரசு அக்கரை காட்டி வருகிறது. சொல்லப்போனால், மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டுகின்ற வகையில் அமைந்துள்ளது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் தங்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ள தொழிற்பேட்டைகளில் 300 தொழில் கூடங்களை 1981-82 ஆம் ஆண்டில் கட்டியுள்ளது. மூலப்பொருள்கள் வழங்குவதிலும் இந்த நிறுவனம் சரியான சாதனையைச் செய்து இருக்கிறது. அதாவது வழங்கும் பொருள்களின் மதிப்பு 1980-81-ல் ரூ. 18 கோடி. பிறகு இந்த நடப்பாண்டில் ரூ. 24 கோடியாக அது உயர்ந்துள்ளது என்பதற்காக நான் இந்த நேரத்தில் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு நாட்டுக்கு முதல் மூன்று தேவைகள் எது என்று லெனினிடம் கேட்கப் பட்டது. அதற்காக அவர் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் கூறினார். முதல் தேவை மின்சாரம், இரண்டாம் தேவை மின்சாரம், மூன்றாம் தேவை மின்சாரம். அதை இந்த பட்ஜெட் வெளிப்படுத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்துக்கு 6-வது திட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு 3,150 கோடி ரூபாய். அதில் மின்சாரத்திற்காக ஏறக்குறைய 1023 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. அதாவது ஏறக்குறைய 3-ல் ஒரு பங்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

புனல் மின்சாரம், அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் ஆகிய 3 வகைகளிலும் இந்த அரசு அக்கரை காட்டியுள்ளது. தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படைத் தேவையான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதில் முந்தைய அரசு தவறிவிட்டது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் ஓடுகின்ற அத்தனை நதிகளையும், எல்லா மாநிலங்களில்

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1982 மார்ச் 4]

ஓடும் நதிகளையும் நாட்டுடைமை ஆக்கவேண்டும். இப்படி ஆறுகளை 'நேஷனலைசுடு ரிவர்ஸ்' என்று ஆக்குவதன் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாடு ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சிந்தனைதான் காவிரி பிரச்சனைக்கு இறுதியாகத் தீர்வதற்கு சரியான விடையாக இருக்கும். இந்த வேண்டுகோளை இந்திய நாடு ஏற்கும் நிலையேற்படும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீர்க்கதரிசனத்தோடு சொல்லியது நிச்சயம் நடந்தே தீரும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எப்படி வியட்நாமம் மிக்காங் ரிவர் வேலி பிராஜக்ட் செழிப்பாக்குகிறதோ, எப்படி அமெரிக்காவில் டென்னசி ரிவர் வேலி பிராஜக்ட் செழிப்பாக்குகிறதோ, எப்படி நைல் நதி திட்டம் 'ஆப்பிரிக்காவை செழிப்படையச் செய்கிறதோ அதைப்போல இந்தியாவின் தென்மாநிலங்கள் செழிப்படைய வேண்டுமென்றால் காவிரி வேலி பிராஜக்ட் வந்தே ஆகவேண்டும். இதை மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே சட்டம், ஒழுங்கு காக்கப்படும் முதல் மாநிலம் தமிழகமே. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தமிழக கோவில் சிலை ஆப்காம் லிங்கன் பிறந்த மண்ணுக்குக் கடத்தப்பட்டாலும் மீட்டுவரும் வல்லவர்கள் தமிழக போலீசார் என்று பாராட்டும்போது ஆப்காம் லிங்கனை கடத்திவிட்டால் யார் மீட்பது என்று அந்த உறுப்பினர்கள் கேட்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். சுதந்திரம் பெற்ற இந்திய நாட்டில் தமிழகத்தில் பல்லாபிரக்கணக்கான கிராம மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளான பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி, சாலை வசதி, போக்குவரத்து வசதி, மின்சார இணைப்பு வசதி, சுகாதார வசதி, கல்வி வசதி போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை இன்றையதினம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே வழிகாட்டியாக தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் நம்முடைய தமிழகத்தில் நடத்திக்காட்டி, காந்தியடிகளின் ராமராஜியத்தை கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லி மகிழ்கிறேன்.

இரண்டு வயது முதல் 10 வயது வரையுள்ள ஏழைக் குழந்தைகள் சுமார் 60 இலட்சம் பேர்களுக்கு சுமார் 100 கோடி ரூபாயில் பகல் உணவு வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உயிர் கொடுத்து, வாழ்வு கொடுத்துவிட்ட புரட்சித் தலைவரை வாழ்க, வாழ்க என்று நான் வாழ்த்துகிறேன்.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

ஒரு குழந்தைகூட பட்டினி கிடக்கக்கூடாது என்ற தாய்ப் பாசம் யாருக்கு வரும்? தமிழக மக்களின் தாய் புரட்சித் தலைவருக்கே வரும். பசியைத் தெரிந்து மறந்தவரல்ல எங்கள் புரட்சித் தலைவர். பசியைத் தெரிந்து மக்கள் பினி போக்கும் மனிமேகலை எங்கள் புரட்சித் தலைவர். இந்தத் திட்டத் தினால் தமிழக முதல்வரை தமிழக மக்கள் தாய் என்று வாழ்த்துகிறார்கள்; தெய்வம் என்று வணங்குகிறார்கள்.

‘ஏழையின் ரொட்டியில் கடவுளைப் பார்க்கிறேன்’ என்றார் காந்தி. ‘ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைப் பார்க்கிறேன்’ என்றார் அண்ணா. ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ரொட்டியைக் கொடுத்து சிரிக்க வைக்கிறார் எங்கள் புரட்சித் தலைவர். அந்த காந்தியும் அண்ணாவும் இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்கு ஆசி வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்லாட்சி நடக்கிறது, நீழே வாழட்டும் என்று வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அமெரிக்க பிரசிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் ‘நியூ டீல்’ என்ற ஒரு திட்டத்தை நாட்டிலே கொண்டுவந்தார். அதன்படி ஏழை நிக்ரோ குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் வசிக்கும் பகுதியிலேயே ஒருவேளை மதிய உணவு அளிக்க வேண்டும் என்று அமெரிக்காவில் 23 மாநிலங்களில் நடைமுறைக்கு வந்தன அந்தத் திட்டம். ஆனால் அந்த நேரத்தில் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கை இழந்த கோமாளிகள் இதை கோமாளித்தனமான முயற்சி என்று விமர்சித்தார்கள். அந்த நேரத்தில் ரூஸ்வெல்ட் சொன்னார்,

“You call me a joker for the reason I think of the poor, but please remember the word belongs to the joker” என்று சொல்லிவிட்டுச் சொன்னார். இந்தத் திட்டம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று யாராவது நினைத்தால் அந்த மக்களின் சாபம்தான் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்.

குழந்தைகள் பெயரால் கொள்ளை என்று சொல்கிறவர்களுக்கு நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். ஒட்டிய வயிறுக்குச் சொந்தக்காரர்களாய், உண்பதற்கு உணவு இல்லாமல், ஆழிவாய் முத்தம் கொடுக்க பேணி வளர்த்த தாய் முன்பு உண்பதற்கு உணவு இல்லையே என்று அழுது புலம்புகின்ற அந்த நேரத்தில் உண்பதற்கு உணவு தருகிறோம் என்ற தாய்ப்பாசத்தோடு பகல் உணவுத் திட்டத்தைத் தொடங்கி, ஒருவேளை உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டத்தை கொண்டுவந்த எங்கள் புரட்சித் தலைவரின் தாய்ப் பாசத்தை, புதிய திட்டத்தை கொள்ளை என்று வர்ணித்தால் ரூஸ்வெல்ட் சொன்ன சாபக்

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1982 மார்ச் 4]

கேடே உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Guilty conscience pricks the mind குற்றமூன்ற நெஞ்சு குறுகுறுக்கிறது என்று சொல்வார்கள். தான் திருடி, அடுத்த விட்டுக் காரியை நம்பமாட்டான் என்று சொல்வார்கள். மக்களுக்காகத் திட்டம் போடும் புரட்சித் தலைவர் ஊழலுக்காகத் திட்டம் போடுபவர் அல்ல. புரட்சித் தலைவர் அரசின் திட்டம் சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுகிறது. பட்ஜெட்டில் இடம் பெறுகிறது. அரசின் திட்டம் இது. அரசு பணம் இது. இதற்கு கணக்கு உண்டு. கொள்ளைக்கு இடமில்லை. உண்டியல் வைத்து பிரித்து, அட்டையை வைத்து பிரித்து அறிவிக்கும் திட்டம் அல்ல இது. புரட்சித் தலைவரின் திட்டத்திற்கு கணக்கு உண்டு. ஏனென்றால் இது அரசின் திட்டம். ஆனால் குழந்தைகள் பேரால் கொள்ளை என்கிறார் சோமு. அவர் பழைய முகத்தை கண்ணாடியில் பார்த்திருக்கிறார்; பரவாயில்லை. பிறந்தநாள் திட்டம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. என். வி. என். சோமு : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். அவர் என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதால் நான் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் முடிந்த பிறகு நீங்கள் விளக்கம் சொல்லலாம்.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிறந்த நாள் திட்டம் ஒன்றை இங்கே நான் குறிப்பிடுகிறேன். 1971 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலே கலைஞர் அவர்களின் 48-வது பிறந்த நாளிலே பிச்சைக் காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் அறிவிக்கப்படுகிறது,—நான் ஆதாரங்களை வைத்துத்தான் இவற்றை குறிப்பிடுகிறேன். சர்க்காரியா கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி-யின் ஃபைனல் ரிப்போர்ட் இதோ என்னிடத்திலே இருக்கின்றது; குறுக்கீடுபவர்கள் வேண்டும் என்றால் என்னிடத்தில் வந்து இந்த ஆதாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். (குறுக்கீடு) பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வுக்காக ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு செக்கை அனுப்பி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பட்ஜெட் பற்றிப் பேசு சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. மு. வின்சென்ட் : பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்காக ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கான செக்கை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதை வாங்க மறுக்கிறார். பிறகு அந்தச் செக் எப்படிச் செல்கின்றது தெரியுமா? (குறுக்கீடு)

50 ஆயிரம் கலைஞர் கருணாநிதி

1982 மார்ச் 4]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

டிர்ஸ்ட்ரிக்டுச் செல்கிறது. 50 ஆயிரம் கோடைக்கானல் Gulf Club -க்கு செல்கிறது. பிச்சைக்காரர்களுக்கு ஒரு காசு கூட கிடையாது. பிச்சைக்காரர்கள் பணத்தைக்கூட கொள்ளை அடித்தார்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கை பற்றிய விவரங்களை இங்கே குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கையில் நாவலரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய கருத்தையும் அவர்கள் எற்றுக் கொள்கிறாரா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் . . . (குறுக்கீடுகள்-குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது எல்லாம் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. மி. வின்சென்ட் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய பட்ஜெட்டைப் பார்த்து கொள்ளைக்காரன் பட்ஜெட் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், அப்படி எல்லாம் மட்டும் பேசலாமா? ஆகவே அப்படி பிச்சைக்காரர்களின் பணத்தைக்கூட கொள்ளை அடித்தவர்கள் எங்களைப் பார்த்து கொள்ளைக்காரன் என்று கூறுவது சரிதான் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் . . .

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நாவலர் அவர்களைப் பற்றியும் . . . (சுச்சல்குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது எல்லோருமே பட்ஜெட்டிலே பேசுவதில்லை, இப்படி விவாதம்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு மற்றவர்களின் கருத்துக்களை அவரவர்கள் பேசுகின்றபோது தெரிவித்துக்கொள்ளலாம். (குறுக்கீடுகள்-குழப்பம்.)

திரு. மி. வின்சென்ட் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்கால சமுதாயத்தை எண்ணிப் பார்த்து அது அழிந்துவிடக்கூடாது என்ற நவீன சிந்தனையின் செயல்தான் இந்த 100 கோடி திட்டம். இந்தத் திட்டம் நிச்சயம் வெற்றி பெறும். இந்திய நாட்டின் மற்ற மாநிலங்கள் இந்தத் திட்டத்தை இரவல் கேட்கும். இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து திட்டங்கள் இல்லாத ஆட்சி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஊழலுக்காக எங்களிடத்திலே திட்டங்கள் இல்லைதான், எங்களுடைய திட்டங்கள் எல்லாம் மக்களுக்காகவே, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1982 மார்ச் 4]

அந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை வெற்றி மேல் வெற்றியாக குவித்து எங்களுடைய அருமை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதனை நடத்தி முடிக்கிற நேரத்திலாவது நீங்கள் நன்றி சொல்வீர்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். உங்களுக்கு ஆட்சி ஒரு கேடா என்று எங்களைப் பார்த்து, மாண்புமிகு அண்ணன் சேர்மு அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களைப் பார்த்து அப்படிக்கேட்டாரே, உங்களுக்கு நீதி ஒரு கேடா? பாத யாத்திரை ஒரு கேடா? பாதி யாத்திரை பண்ணிவிட்டு பாத யாத்திரை என்று சொல்கிறீர்களே என்று நான் உங்களைக் கேட்கிறேன். வெள்ளையனின் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து, ரொட்டியும், கஞ்சியும் குடித்து சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் செய்த பாத யாத்திரை போன்றதா உங்களுடையது? *

உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பாத யாத்திரைகள் ஒரு கேடா . . . (குறுக்கீடுகள், கூச்சல், குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : “நீங்கள் முடிவு எடுத்து விட்டு வந்திருக்கிறீர்கள்” என்று என்னைப் பபித்து திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டே சொல்வது தவறு. முடிவு எடுக்க எனக்குத் தெரியும். உறுப்பினர்கள் ஏதையும் பேசும்போது சுற்று யோசித்துவிட்டு பேசுவது நல்லது. உங்களை யாரும் புண்படுத்தக்கூடாது என்று நினைக்கிறீர்கள். சரிதான்—ஆனால் நான் யாரையும் புண்படுத்தவும் இல்லை. என்னை நோக்கி நீங்கள் அப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது.

திரு. துரைமுருகன் : *

Are you going to send me out. Mr. Deputy Speaker?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மாதிரியான வார்த்தைகள் எல்லாம் வேண்டாம். நான் ஒரு முடிவோடுதான் வந்திருக்கிறேன் என்று என்னை நீங்கள் சொல்வது என்ன அர்த்தம்?

திரு. துரைமுருகன் : நீங்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் பேச அனுமதிக்கிறீர்கள். எங்களுடைய ஸ்பீச்சில் நேற்று எக்ஸ்பென்சு செய்தீர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதுமாதிரி பாய்வது போன்ற செயல்கள் எல்லாம் வேண்டாம். இந்த அவையில் இருக்கிறோமே என்று நான் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த அவைக்கு எல்லோரும் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் . . .

(*) மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 4]

திரு. துரைமுருகன் : நீங்கள் தான் தவறாகச் சொல்கிறீர்கள். மதிப்பிற் குரிய அந்த இருக்கையில் இருந்து கொண்டு இப்படிப் பேசுவது உங்களுடைய பதவிக்கு அழகு அல்ல? இது தேவையானதா என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும் . . . (குறுக்கீடுகள்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்படிப் பேசுவது தான் அழகு அல்ல. 5 பேர்களும் ஒன்றாக எழுந்து நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தால் நான் எப்படி உங்களுக்குப் பதில் சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் துணைத் தலைவருக்கும், ஒரு உறுப்பினருக்கும் இடையிலேயே இப்படி வாதம் ஏற்பட்டு விடுமானால், அதைச் சமாதானம் செய்யும் வகையில் யாரும் முன் வரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அவையிலே அமைதி காக்க வேண்டிய பொறுப்பு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் அவருக்கு இதில் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே நம் மாநிலத்திற்கு தேவையான ஒரு வருட பட்ஜெட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பட்ஜெட்டைக் குறித்து ஏதாவது கருத்துச் சொன்னீர்களேயானால் எனக்குப் பயன் படும். மற்ற விவகாரங்களை வெளியிலே வைத்துக்கொள்வீர்களேயானால் மிக மிக நல்லது. நான் இதை இரு பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டிலே உபயோகமாக என்ன கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாமோ அதைச் சொன்னால் எனக்கும் உபயோகப்படும், நாட்டுக்கும் நலமாக அமையும். ஆகவே, அந்த வகையில்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். பாக்கி விஷயங்களுக்குப் போக வேண்டியதில்லை. எங்கெங்கே எதை எதை எடுத்துச் சொல்லலாமோ, அவ்வாறு எடுத்துச் சொன்னால், அதற்குப் பதில் தருவதற்கும், நிறைய வாய்ப்புகள் வெளியிலே இருக்கிறது. ஆகவே வின் விவகாரங்களைத் தவிர்த்து, எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவைகளை மாத்திரம் கூறி முடிக்கும்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

* திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வின்சென்ட் அவர்கள் பேசிய ஒரு பகுதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் குற்றஞ்சாட்ட வேண்டும் என்பதற்காக சொன்ன வார்த்தைகள். பட்ஜெட்டிலே இப்படித்தான் இரண்டு பக்கமும் பேசுகிறார்கள் என்று தாங்கள் சொன்ன காரணத்தால் அது தோடர்கிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 மார்ச் 4]

எந்த எதிர்க்கட்சியை வேண்டுமானாலும் குற்றஞ்சாட்டலாம். ஆனால் குற்றஞ்சாட்டுகிறபோது ஆதாரத்தை வைத்து குற்றஞ்சாட்ட வேண்டுமே தவிர தன் மனதில் பட்டது என்பதற்காக ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதும், அப்படி மனதில் பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் சொல்லலாம் என்று தாங்கள் அனுமதித்திருப்பதும் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்றவர்கள் இன்னும் கடுமையான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லவேண்டிய நிலைமையை நாளா வட்டத்தில் தோற்றுவிக்கும். எனவே தாங்கள் சொன்ன தீர்ப்பு தவறான நிலைக்கு வழி வகுக்கும். ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்லக்கூடாது என்று நீங்களே ஏற்கனவே இந்த அவையில் சொல்லியிருக்கிறபோது ஆதாரம் கையில் இல்லாமல் கொள்ளையடிக்கிறார்கள், கொள்ளையடித்தார்கள் என்று சொல்வதை அனுமதித்து * எனவே அப்படி பேசப்பட்ட பகுதிகளை எல்லாம் நீக்குவதன் மூலமாக—அவை முன்னவர் அவர்கள் எழுந்து பேசுகிற போது பட்ஜெட் அளவில் பேசினால் போதும் என்று தெரிவித்திருக்கிறபோது அந்தக் கருத்துக்களை நீக்குவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு நீக்குவதன் மூலமாக * என்பதையும் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வின்சென்ட் அவர்கள் ஆதாரபூர்வமான கருத்துக்களைத்தான் எடுத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இவைகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே பல தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. அவைகள் மறுக்கப்படவில்லை இது வரையில். (குறுக்கீடுகள்) (கூச்சல்)

திரு. க. அன்பழகன் : *
(குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் எந்த உறுப்பினருடைய பெயரையும் சொல்லவில்லை. இரண்டு பக்கங்களிலும் நடக்கும் விவாதத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சார்ஜஸ் அன்ட் கவுண்டர் சார்ஜஸ் தான். நம்முடைய விவாதம் இன்று இந்தளவில்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு நடந்து கொண்டிருப்பதை நான்கு நாட்களாகப் பார்க்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாகப் பேசப் படுகிறபோது ஆதாரம் இல்லாமலோ சான்று இல்லாமலோ அல்லது அரசாங்கத்தைப் பற்றி ஒரு பகுதியில் நடைபெறுகிற ஒரு குறையே எடுத்துச் சொல்லப்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பட்டது. அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு பகுதியில் நடைபெறுகிற குற்றத்தையோ குறையையோ எடுத்துச் சொல்ல சட்டமன்றம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், அது தவறு அல்ல. ஆனால் அதற்கு மாறாக *
என்று பேசினால், தாங்கள் அதை அனுமதிப்பதாக இருந்தால் *
(குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தலைவரைப் பார்க்கும்போது பார்க்கிற பார்வையும் காட்டுகிற கையும் கண்டிக்கத்தக்கவை, அப்படி இந்த நாற்காலியைப் பார்த்து, காட்டுவதைக் கண்டிக்கிறேன். நீங்கள் *
அடிப்பதாகச் சொன்னதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலில் பட்ஜெட் விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த சோமு அவர்கள் அப்படிப் பேசினார்கள். அதற்கு இவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவுதான். இரண்டு பக்கங்களிலும் இப்படிப் பேசுவதால், தினமும் ரூடு பிடிக்கின்றது. ஆகவே, இரண்டு பக்கங்களிலும் இவ்வாறு பேசாமல் இருந்தால் இந்த நிலையைத் தவிர்க்க முடியும்.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவை நல்லமுறையில் நடக்க முன்னவர் அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னார்கள். எங்களுக்கு அந்த ஆலோசனையில் கருத்து மாறுபாடு இல்லை. ஆனால், ஆலோசனை சொன்னதைப் பின்பற்றுவதாக இருந்தால், ஆதாரம் இல்லாமல் ஏதேனும் சில சான்றுகள் இல்லாமல் அதற்கான விளக்கங்கள் இல்லாமல், மொத்தமாக குற்றச் சாட்டுகள் சொல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அந்த வார்த்தைகள் அவைக்குறிப்பிலே ஏறக் கூடாது. மறைமுகமாக ஒரு தனிப்பட்டவரை, *
இங்கே பேசியதினுடைய கருத்து உங்களுக்குத் தெரியும். அப்படிப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், அவ்வாறு குறிப்பிட்டு ஒருவரைச் சொல்லவில்லை என்று சொன்னாலுங்கூட, சொல்லப் பட்ட கருத்து தங்களுக்கே தெரியும். இதை அனுமதிப்பதன்மூலம் மறைமுகமாக மாறுபட்ட உணர்ச்சி ஏற்பட ஏதுவாகிறது. எனவே, அப்பேற்பட்ட கருத்து தேவையில்லை, அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், தொடர்ந்து அவ்வாறு பேசாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படிப் பேசியவற்றை அவைக்குறிப்பிலே இடம் பெறாமல் செய்யத் தாங்கள் முன்வரவேண்டும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 மார்ச் 4]

திரு. ப. நெடுமாரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திலே தொடர்ந்து இதுபோன்ற வேண்டாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசியல் விமர்சனம் பற்றிச் சொல்வது என்பது வேறு. இப்படிச் சபையின் முக்கியமான விவாதத்திற்குரிய நேரத்தை வினாக்குவதால், எங்களைப் போன்ற கட்சியினர் பேசுவதற்கு நேரமில்லாமல் இருக்கிறது. இத்தகைய போக்குக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றும் இதற்கு எங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையிலும் நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பின்னர் தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

திரு. ஆர். நவரீதிகிருஷ்ண பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திலே, பொதுவாக பட்ஜெட் விவாதத்தின் மீது பேசுகின்றபோது, பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசுவது தான் நல்லது. ஆனால், வேண்டுமென்றே மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், அண்ணா தி.மு.க.வைப் பற்றிப் பேசுவதும், அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் தி.மு.க. உறுப்பினர்களைப் பற்றிப் பேசுவதும், இப்படி ஒரு அசம்பாவிதத்தை ஏற்படுத்துவது ஒழுங்கல்ல. இதனால் எங்கள் கட்சிக்கு 14வது இடத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள். ஒன்றரை அல்லது இரண்டு மணிக்குத்தான் எங்களுக்கு பேச வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. 5 நிமிஷங்களுக்கு மேல் பேச முடிவதில்லை. எனவே, நாங்களும் இந்தப் போக்கைக் கண்டித்து வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(பின்னர் காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

திரு. பொ. உத்திராபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பட்ஜெட் விவாதம் வருகின்றபோது எங்கள் கட்சிக்கு 7, 8 ஆவது இடம்தான் வருகிறது. எங்களுக்கு 5, 3 நிமிஷங்கள் கூட பேச வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. இந்த மாதிரிப் போக்கை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கட்சியிலுள்ள எண்ணிக்கையை வைத்துத்தான் நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. சில கட்சிகளிலே 1, 2 பேர்கள் இருக்கிறார்கள்; சில கட்சியிலே 7 பேர்கள் அல்லது 20 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலேதான் நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

1982 மார்ச் 4]

திரு. பொ. உத்திராபதி : குறை சொல்லவில்லை. அத்தகைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. தொடர்ந்து இப்படிச் சம்பவங்கள் நடப்பதின் காரணமாக, சட்டமன்றத்தின் கவுரவம் கூடப் பாதிக்கப்படுகிறது. இதர ஆக்கபூர்வமான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு பதிலாக, ஒரு தவறான இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை நாங்கள் கண்டிக்கிற முறையிலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

திரு. சஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சோரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொடர்ந்து இப்படிச் சம்பவங்கள் நடப்பதின் காரணமாக, சட்டமன்றத்தின் கவுரவம் கூடப் பாதிக்கப்படுகிறது. இதர ஆக்கபூர்வமான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு பதிலாக, ஒரு தவறான இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை நாங்கள் கண்டிக்கிற முறையிலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளிநடப்பு செய்கிறது.

(பின்னர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேராசிரியர் அவர்கள் ரொபர் செய்த அந்த வாசகத்தை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்னொன்றையும் ரூபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் * என்று சொன்னார்கள். அதையும் அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையும் சேர்த்து நீக்குகிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். உணவு நிலையைப் பற்றி நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு தமிழகத்தில் நிதிநிலை சரியான முறையில் இல்லாததாலும், வானம் பெய்யாத

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1982 மார்ச் 4]

காரணத்தாலும் பல மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டு இன்னமும் அந்த மாவட்டங்கள் தங்களுடைய பழைய நிலையை அடையாத நிலையில் இருக்கின்றன. தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் மின்சார மோட்டார்களை வைத்து விவசாயம் செய்வது அரசுக்குத் தெரியும். இன்றைய நிலையில் மோட்டார் போடவேண்டுமென்றால், குறைந்தது 15 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று செலவாகிறது. ஆகையினால் விவசாயிகளின் விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இப்போது சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. மின்சார வரியை அதிகப்படுத்துகிறோம் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் கூறியுள்ளார்கள். இன்றைக்கு சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால் பல ஆடம்பரக் காரியங்களுக்காக செலவிடப்படும் மின்சாரத்தை கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொடுத்தால் குறைந்தது ஒரு இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு அவைகள் தன்னிறைவு பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயிகள், அரிசனங்கள், ஏழை எளியவர்கள் வீட்டு மனை பெறுவதற்குரிய, அதற்கான உதவிகளைச் செய்யக்கூடிய திட்டங்களை நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் தீட்டுவதற்கு சற்று மறந்து விட்டார்கள் என்றே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் மாதத்திற்கு 300 ரூபாய் அளவில் சம்பளம் வாங்கிக் குடும்பத்தை நடத்தி வருவதை அனைவரும் அறிவோம். கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளின் நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரிசனங்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் வீட்டு மனை கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மனை கொடுக்கும் திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையிலே இல்லை.

உணவு கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்களைக் குறித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் இல்லை. விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நினைவு கூர்ந்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தாங்க முடியாத கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்குத் திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய மனதைத் தாய்மையாக வைத்துக் கொண்டு பணியை ஆற்றினால்தான் நாடு அந்த அளவிற்குப் பயன் பெறமுடியும். அவர்கள் வாழ்வு வளம்பெற, அவர்கள் பட்ட கடனை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு விடுதலை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

விருத்தாசலம் தொகுதியில் விருத்தாசலம், பெருவம்பார், மாவனந்தல் சென்னை செல்லும் பெருவழிச் சாலையிலே ஒரு ஹைவேஸ் ரோடு வந்து இணைகிறது. குறுக்கே உள்ள மணிமுத்தா நதியில் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று எனக்கு முன்னால் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நானும் வற்புறுத்திக் கூறினோம். அமைச்சரிடத்திலே நேராகவும் சொன்னோம், தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே ஒரு இலட்சத்திற்கு மேலே எடுத்துக் கொள்ள முடியாது, அதனாலே முடியாது என்று சொன்னார்கள். சரி, பாரட்டு ஸ்கீமிலே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம், பார்க்கிறேன் என்றார்கள். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரிடத்திலே நான் சென்று இந்தப் பாலம் எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். 40 ஆயிரம் மக்கள் 15, 20 கிராம மக்கள் நகரத்தோடு தொடர்பற்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று பல முறைகள் சொல்லியும்கூட அமைச்சரும் அரசும் கவனிக்கவில்லை. ஆனால் இவர்கள் சொல்கிறார்கள், மத்திய சர்க்கார் எங்களைப் புறக்கணிக்கிறது, புறக்கணிக்கிறது என்று. எங்களுக்கு எதுவுமே கொடுக்கவில்லை, செய்யவில்லை, அந்த மாநிலத்திற்கு அப்படிச் செய்கிறார்கள், இந்த மாநிலத்திற்கு இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் பகுதியிலே உள்ளவற்றைச் சிறப்பான முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மணிமுத்தா அணை பல ஆண்டுக் காலத்திற்கு மூன்னாலே வெள்ளையர் காலத்திலே கட்டப்பட்டது. அதன்மூலமாக சீரும் சிறப்புமாக விவசாயம் செய்து வாழ்ந்த மக்கள், முப்போகம் விவசாயம் செய்து வாழவும் வளமும் பெற்று வந்த அந்த மக்கள் இன்றைக்கு அதற்கு மேலே மணிமுத்தா, கோமுகி, மயூரா என்ற மூன்று அணைகள் கட்டப்பட்ட காரணத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்தினாலே அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு நஞ்சை பயிர்செய்வதை விட்டுவிட்டு புஞ்சைக்கு மாற்றிவிடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஏற்கெனவே நன்றாக இருந்ததை மாற்றுகிற வகையிலே—வசதியாக இருக்கின்றவர்களிடமிருந்து எடுத்து வசதியில்லாதவர்களிடம் கொடுக்கிற மாதிரி—செய்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கிற திட்டம் அந்தத் திட்டத்திலே இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சாத்தனூர் வலதுகரைக் கால்வாயிலிருந்து வரும் தண்ணீரின் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்போம், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும் அளவுக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியும்கூட ஒரு ஆண்டு ஆகியும்கூட எந்தப்

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1982 மார்ச் 4]

பலனையும் அவர்கள் அடையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை அமைச்சரும் அரசும் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என் தொகுதியிலே சம்பந்தப்பட்டதுதான் இதுவும், நெய்வேலி ஒன்றாவது நிறுவனம், இரண்டாவது நிறுவனம் எல்லாம் இருக்கிறது. அங்கே ஒன்றாவது நிறுவனத்திலே கரி எடுக்கிற நேரத்திலே எடுக்கப்படுகின்ற தண்ணீர் பரவனாற்றிலே போய்ச் சேரும்படி விடப்படுகிறது, அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பயன் இல்லை. இப்போது இரண்டாவது நிறுவனத்திலே வருகின்ற தண்ணீரை ஜம்பேரியிலே விடுகிறார்கள், அங்கிருந்து பிறகு பரவனாற்றிற்கு விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நீரை மணிமுத்தாவிலே கொண்டு வந்துவிட்டால் அதனால் 10 கிராமங்களாவது பயன் அடையும். ஆனால் என்.எல்.சி.யினர் ஜம்பேரியிலேதான் விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஜம்பேரி சிறிய குட்டை, அங்கே விலைதற்குத்தான் திட்டமிடுகிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசு தலையிட்டு அதை விருத்தாசலம் அணையிலே விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெய்வேலியில் உள்ள முதல் நிறுவனத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதிலே சரியாக நடக்கவில்லை. என்றாலும்கூட இரண்டாவது நிறுவனத்திலாவது அதற்காக நிலம் கொடுத்த, மனை கொடுத்த தொழிலாளர்களுக்கு ஏழைகளுக்கு வேலை கொடுப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டு அமைச்சரும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், கார்ப்ரேஷன் எம்.பி.யும் பேசி ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. 100-க்கு 65 சதவிகிதம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்றைக்குப் பேசி முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் வரை சுமார் 200 பேர்கள், 220 பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். மீதியுள்ள, ஏழைமக்களுக்கு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

அடுத்தபடியாக, கம்மாவரம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நடுவிலே மணி முத்தாறு நதி போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கம்மாவரத்திலிருந்து பல கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் மணி முத்தா ஆற்றைக் கடந்துதான் செல்ல வேண்டும். கம்மாவரத்தில்தான் அனைத்து அரசு அலுவலகங்களும், காவல் அலுவலகம், ரெஜிஸ்தார் ஆபிஸ், மருத்துவ மனைகள் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. எனவே, தேவங்குடி, புத்துருக்கு ஒரு நடை பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நானும் மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித்

1982 மார்ச் 4]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

தலைவரவர்களும் வளர்ச்சிமன்றக் கூட்டத்தில் அவசியம் இந்தப் பாலம் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருந்துங்கூட, அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விருத்தாசலத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி, கலைக் கல்லூரி போன்றவற்றிற்கு ஹாஸ்டல் கட்டிடம் கிடையாது. ஹாஸ்டல் ஒரு சத்திரத்தில் இருந்தது. அதுவும் இடிந்து விட்டது. இப்பொழுது வாடகைக் கட்டிடத்தில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏழைகள் நிறைந்த அந்த பேக்வேர்ட் பகுதியில் மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு இதுவரைக்கும் ஹாஸ்டல் கட்டிடம் இல்லை. நான் இதுபற்றிப் பல முறை கோரிக்கைகள் வைத்திருக்கிறேன். கல்லூரி முதல்வரவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எனவே அங்கே ஒரு ஹாஸ்டல் கட்டித்தான் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அங்குள்ள முனிசிபல் கோர்ட் போன்ற நீதிமன்றங்களும் வாடகைக் கட்டிடத்தில்தான் இருக்கின்றன. விருத்தாசலம் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகக் கொஞ்ச ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த பேரிய நகரமாகும். அங்கே இரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது; தரலுக்கா அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், சில மாவட்ட அதிகாரிகள்கூட அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்கான வீட்டு வசதி கூடக் கிடையாது. காரணம், சென்னை, திருச்சி போன்ற இடங்களில்தான் வீட்டுவசதி வாரியம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கின்றனவே தவிர சிறு நகரங்களிலே கட்டித்தருவதில்லை. இதன்காரணமாகச் சிறு நகரங்களிலே அதிகாரிகள் தங்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அம்மாதிரி சிறு இடங்களுக்குப் போடப்படும் அதிகாரிகள் சிபார்சு பிடித்து வேறு இடங்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். உதவிக் கோட்டப் பொறியாளர்களெல்லாம் அந்தப் பகுதிக்கு வேலைக்கு வந்தால் கெஸ்ட் ஹவுசில் தங்கிக்கொண்டு பிறகு அந்த ஊரை விட்டு மாற்றிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். கேட்டால், வீடு கிடைக்கவில்லை தங்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, சிறு சிறு முனிசிபல் நகரங்களிலேயும் மாநகராட்சிகளில் கட்டிக் கொடுப்பதைப் போல வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் அரசு அதிகாரிகள் தங்குவதற்காகவும், மற்ற அதிகாரிகள் தங்குவதற்காகவும், இடம் கொடுத்து அந்தப் பகுதிகளை வளர்ப்பதற்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை கிராமப் பகுதிகளிலேயும் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்காக 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். இப்படி ஒரு வேளைச் சோறு, அரை வேளைச் சோறு என்று போடுவதைவிட, அனாதைகளாகவும், ஏழைகளாகவும் உள்ள 5 வயதுக்கு மேல்

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1982 மார்ச் 4]

உள்ள அனைவரையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது என்று டைய கருத்து. அவ்வாறு எடுத்து அவர்களைத் தகுதி உள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்குச் செய்ய வேண்டிய அனைத்துச் செலவுகளையும் அரசாங்கமே செய்து, அவர்கள் வளர்ந்த பிறகு வேலைக்கு அனுப்புகின்ற முறையில் செய்யலாம். இப்பொழுது இந்த நாட்டில் ஏழை பணக்காரன், ஜாதி, மதம், இனம் என்றெல்லாம் கூறுகிறோமே அதை நீக்கி ஒரே இடத்தில் படித்து வருவதற்கான நிலைமை ஏற்படும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இன்றைய தினம் பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருக்கின்ற பெரியவர்கள் சாராயம் குடிக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தக் குழந்தைகள் அங்கே படிக்க முடியாது. சாராயத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அரசாங்கம் இந்த ஏழைக் குழந்தைகளின் நலன்களைக் கருதி இதற்காக வரி போட்டாவது எல்லோரும் சமத்துவம் என்ற முறையில் 5 வயதிற்கு மேற்பட்ட வீட்டில்லாத அனாதைக் குழந்தைகள் அனைவரையும் அரசே எடுத்து வளர்த்து அவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்குச் செலவாகும் நிதியை சாராயத்திலிருந்து வரும் பணத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது, ஏதாவது வரி போட்டால் கூட பரவாயில்லை. சமுதாயத்தில் பெரிய இடத்தைப் பெறுவதற்காக அந்தச் செலவு செய்தால், இந்த அரசுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ரூபாய் 100 கோடி ஏழை மாணவர்களுக்குப் புரட்சித் தலைவர் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதுபோல், இன்னும் பெரும் பாராட்டுதலைப் பெற வேண்டுமானால் நான் சொன்னதைச் செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

ஆனால், ஏனோ தெரியவில்லை, விவசாயிகளிடத்திலே அவருக்கு மனம் நிறைவுபடவே இல்லை. எப்பொழுது பார்த்தாலும், எங்காவது போராட்டம் நடத்துகிறார்களே என்றோ என்னவோ, அவர்கள் மேல் எண்ணம் செல்லவில்லை. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், விவசாயிகள் நலிவுற்றுப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர வேண்டும். காரணம், உரவிலை ஏறி விட்டது. இப்பொருள்களின் விலை ஏறிவிட்டது, மின்சார விலை உயர்ந்துவிட்டது, கூலி உயர்ந்து விட்டது, பாசனத்திற்கு ஏர் ஓட்ட ரூ. 10, 15. ஆனால், நெல் விலையை உயர்த்த மறுக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நாட்டிலே இருக்கிற சிலர், தொழிலாளி, தொழிலாளி என்று மட்டும் தான் பேசுகிறார்கள். மற்றவர்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவதில்லை. இங்கு விவசாயிகள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு, என் முன்வருவதில்லையென்கிற காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால்,

1982 மார்ச் 4]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

தொழிலாளி ஒரு இடத்திலே அடிபட்டால், உடனே இங்கு சத்தம் வருகிறது. எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். விவசாயிகள் அங்கே அடிபடுகிறார்கள், உதைபடுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிப் பேச நான் யில்லை. விவசாயிகள் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு என்று சொல்கிறார்கள். சொல்வதோடு சரி. ஆகவே முதல்வர் அவர்களே, பெரும் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் விஷயத்திலே ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு என்ன, என்ன செய்தால் நல்லது என்று பார்த்த வேண்டும். ஆனால், இதுவரை என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? ஒன்றும் செய்யவில்லை. 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட, பாசன வாய்க்காலில் 3 அடி, 4 அடி வெட்டினால் தண்ணீர் வரும். அத்தகைய வாய்க்கால்களைக்கூட இந்த அரசு சீர்திருத்தம் செய்யவில்லை. பல ஆண்டுகளாக அவற்றைத் தூர் வாச வில்லை. இதனால் இப்பொழுது ஒரு ஆள் உயரத்திற்குத் தோண்டித்தான் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே அதிகமாக வெயிலிலும், மழையிலும், சேற்றிலும், காய்ந்து, கருவாடாகிக் கொண்டிருப்பவன் விவசாயிதான். விவசாயிகள் ஏதாவது சொல்லிவிட்டு, உங்களைக் கோபமுட்டுகிறார்கள். ஒரு ஊரிலே ஒரு திருடன் இருந்தால், அந்தக் கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் அனைவரும், அயோக்கியர்கள், திருடர்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது. அப்படிச் சொல்வது தவறு. அதுபோல்தான் யாராவது ஒரு விவசாயி ஏதாவது சொன்னால், அதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. உழைத்துப் பலன் அடையாத விவசாயிகள், பல கோடிக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய விவசாயிகள் சில பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் தனி, ஸ்பெஷல் வரி போடுங்கள். அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட, சிறு விவசாயிகள் விஷயத்திலே, உங்களுடைய மனதைத் திருப்பிக் கொஞ்சம் கருணை காட்ட வேண்டும். அதைப் போல் விவசாயிகள் கூலி விஷயத்திலும் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை அரசு முடிக்காமல், அதற்கு நல்ல வழி காண முடியாது. ஒரு இடத்திலே ரூ. ஒன்றரைக்கு வேலை செய்யக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. இன்னொரு இடத்திலே ரூ. இரண்டரைக்கு வேலை செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்திலே ரூ. 10-க்கு வேலை செய்யக்கூடிய நிலையிருக்கிறதே. தஞ்சாவூரிலே அதிகக் கூலி வாங்கக்கூடிய தொழிலாளி இருக்கிறான். ஆகவே, விவசாயிகளையும் தொழிலாளிகளையும் வைத்துப் பேசி, இதில் ஒரு முடிவு கொண்டு வரவேண்டும். இன்னொன்று, 33 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இன்னும், இன்ன கூலிக்கு, இவ்வளவு வேலை என்று நிர்ணயிக்கவில்லை. உனக்கு இவ்வளவுதான் கூலி, இவ்வளவுதான் வேலை என்று நிர்ணயம் செய்யுங்கள்.

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1982 மார்ச் 4]

(பிற்பகல் 12-20)

அதை இந்த அரசு அல்ல வேறு எந்த அரசும் இதைப் பற்றிச் சொல்ல வில்லை. விலை நிர்ணயம் செய்தால் தான் கூலி நிர்ணயம் செய்ய முடியும், கூலி நிர்ணயம் செய்தால்தான் விலை நிர்ணயம் செய்ய முடியும். ஒரு நாளைக்கு ஆள் பஞ்சம் இருந்தால் 25 ரூபாய் கூட கூலி கேட்பார்கள். அடுத்த நாள் அதிகம் பேர்கள் வந்தால் 1 ரூபாய் தான் கொடுப்பார்கள். இதை எல்லாம் சமப் படுத்தி, விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் உதவி செய்கின்ற வகையில் கூலி நிர்ணயத்தையும், விலை நிர்ணயத்தையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகளிடம் தொழில் ஒற்றுமை நீடிக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஜல்லி ரோடு போடுவதை எடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். கேட்டால் ரோவர் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜல்லி ரோடு போட்டால்தான் நல்லது. மண் ரோடு போட்டால் மழை வந்தால் அரித்துக் கொண்டு போய்விடும். இப்போது அங்கே வெயில் அதிகமாக காய்வதால் அங்கே 2 கிலோ மீட்டர் ரோடுகூட போட முடியவில்லை. அவ்வளவு காய்ந்து ரோடு இறுக்கிக் கொண்டு உள்ளது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு கிலோ அரசியும் 2½ ரூபாய் கூலியும் தரப்படுகிறது.

இதிலே கிராம சேவக்குகளிடம் இந்த வேலைகள் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டமாக இருக்கின்றது. அதிலே ஏகப்பட்ட ஊழல் நடைபெறுகிறது. கிராம சேவக்குகள் வேலையில் வேறு பாரும் தலையிட முடியாத நிலை இருக்கின்றது. நானும் என் தொகுதியில் ஒரு சில இடங்களில் செக் செய்தேன். எல்லா இடங்களிலும் செக் பண்ண முடியாத நிலை இருக்கின்றது.

கிராம சேவக்கு, ஓவர்சியர், இன்ஜினியர், ஊராட்சி ஒன்றிய கமிஷனர் இவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டமாக இருக்கின்றது. இதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றபடி தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் பாதை வேலைகள், பால வேலைகள் இவைகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் குடிநீர் தருகிற வேலைதான் சரிவர நடக்கவில்லை. ஒரு இடத்திலே தருகிறார்கள். பல இடங்களிலே தருவ தில்லை. டிரௌட் ரிலிப் என்று சொல்லி நெய்வேலி லிக்குண்ட் கார்ப்பரேஷன் டிவல்லர்போட்டு ஆழ் கிணறு தோண்டினார்கள். ஆனால் அதற்காக பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். என்.எல்.சி. விவகாரம் பண்ணிக்

1982 மார்ச் 4]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குப் பணம் சேராது என்பாடு செய்யவேண்டும், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்புத் தம்பி, இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே 1982-83 ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே அளித்திருப்பதை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தின் கடைசிப் பகுதியிலே இருக்கின்ற நான் தஞ்சை மாவட்டத்தின் 'டெயில் என்ட்' என்று சொல்லக் கூடிய சீர்காழி ஞாலுக்கா மேட்டூர் தண்ணீரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நாளிலே, பிப்ரவரி மாதம் 15-ந்தேதியே தண்ணீரை நிறுத்தவேண்டிய நிலை இருந்தும், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் நிலை கருதி இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 15 நாட்களுக்கு தண்ணீர் விடுவதற்கு நீட்டித்துக் கொடுத்ததற்கு தஞ்சை மாவட்ட மக்களின் சார்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே அளிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது இது மணிமேகலை கையிலே இருந்த அமுதசரபியாகிய அட்சயப் பாத்திரம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. காரணம், மணிமேகலை கையில் இருந்த அந்த அட்சயப் பாத்திரத்தை யாரிடத்தில் கொடுத்து, அமுதத்தை முதலில் பெறவேண்டும் என்று யோசித்து, பின்னர் ஆதிரையைத் தேடிச் சென்று, அந்த ஆதிரையின் கையாலே உணவு பெற்று அங்கேயிருக்கிற உலகத்தின் பட்டினிப் பசியைப் போக்கினர் என்பது மணிமேகலை வரலாறு. அதேபோல்தான் இன்றையதினம் தமிழகத்தின் இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏழை மக்களுக்கு அளித்த அட்சயப் பாத்திரத்தை முதலில் இந்த அவையில் வைத்த நாவலர் அவர்கள், அந்தப் பத்திரம் பெண் ஆதிரையைப் போல், மனிதர்களிலே, ஆண்களிலே பத்திரியாக இருக்கிற நாவலர் அவர்கள் இந்த அவைக்கு அளித்து இருப்பதை பாராட்டுகிறேன் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1982 மார்ச் 4]

மணிமேகலை ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார் சொல்வார்

“மண்டினி ஞாலத்தில் வாழ்வோர்க்கு எல்லாம்

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்று

அந்த அளவிற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்திற்கு நல்ல முறையில் இந்த அறிக்கையைத் தந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே யிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள அனைவரும், கடல் கடந்து சென்றுள்ள நாடுகளில் உள்ள மக்களும் உளமாரப் பாராட்டு கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.

திருவள்ளூர் பெருந்தகைச் சொல்கிறார்

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு

இறையென்று வைக்கப் படும்” என்று

அந்த அளவிற்கு இறைவனுக்குச் சமமாகவே ஏழை எளியவர்களுக்காக ஆட்சிக்கு வந்து, அந்த ஆட்சியை பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்ற இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போடுகின்ற ஒவ்வொரு திட்டமும், எந்த அளவிற்கு யாரை பாதிக்கும், யாரை பாதிக்காது என்று பார்த்து, நல்ல முறையில் போடப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்து அதனைப் பாராட்டாமல் இருக்க என்னால் முடியவில்லை.

மகாகவி பாரதி சொன்னான் :

“ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவருமில்லை ஐாதியில்

இழிவு கொண்ட மனிதரென்பர் இந்தியாவில் இல்லையே” என்று.

அவரைத் தொடர்ந்து வந்த பாரதிதாசன் சொன்னார் :

“கோரிக்கையற்று கிடக்குதண்ணே

இங்கே வேரில் பழுத்தபலா

மிகக் கொடியதென்றெண்ணிடப் பட்டதண்ணே

குளிர் வடிகின்ற வட்டநிலா” என்று.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் இப்படிச் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கேயிருந்து மட்டும் பார்க்காமல் வடநாட்டில் தோன்றிய மிகப் பெரிய கவி தாகூர் அவர்கள் ‘கிதாஞ்சலி’-யில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால்—

“முலையிலே உட்கார்ந்து உத்திராட்சத்தை உருட்டிக்கொண்டு கடவுளை வேண்டிக்கொண்டு இருண்ட இருட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறீர்களே, நீங்கள் தேடுகின்ற ஆண்டவன் இங்கே இல்லை; காலையிலே எழுந்து, மாலை வரை சாலையில் வேலை செய்கிறானே தொழிலாளி,

1982 மார்ச் 4]

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

அவ்விடத்தில் இருக்கிறான் கடவுள். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ பாடுபடுகிறானே விவசாயத் தொழிலாளி அவ்விடத்தில் இருக்கிறான் கடவுள், அவனைப் போய் பருங்கள் ” என்று சொல்கிறார்.

இப்படி அவர்களெல்லாம் சொன்னபிறகும் கூட, தமிழகத்திலே— இந்தியாவிலே என்று சொல்ல மாட்டேன்—எழை எளியவர்களுக்கு என்று நல்ல திட்டங்களை யாராவது போட்டால் அதை வரவேற்கத் தயாராக இல்லை. சுதந்திரம் அடைந்து 35 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. முறையான திட்டங்கள் இதுவரையில் போடப்படவில்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிதாஞ்சலியில் சொன்னதைப்போல, சாலையில் வேலைசெய்கிற தாய்மார்கள், ஒட்டித் துணியோடு, அந்த ஒட்டித் துணியிலே பிள்ளையைச் சுமந்து கொண்டு, பால் கொடுக்க வழியில்லாமல், மூநிழலில் ஏணை போட்டு தாலாட்டுகிறானே, அந்தக் குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்க திட்டம் தீட்டி யிருக்கிறார். அந்த குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறபோது அந்தப் பெண்மணி பாடுகிறார். “ ஏன் பிறந்தாய் மகனே, ஏன் பிறந்தாயோ, இல்லை ஒரு பிள்ளையென்று, எங்குவோர் பலர் இருக்க, இங்கு வந்து ஏன் பிறந்தாய் செல்வமகனே ” என்று அவள் பாடுகிறாள். பின்னர், அவளே சித்திக்கிறாள். ‘ நான் பிறந்த காரணத்தை நானே அறியும் முன்னே நீயும் வந்து ஏன் பிறந்தாய் செல்வமகனே ’ என்று பாடுகிறாள் என வருணிக்கிறார் கவிஞர் கண்ணதாசன். ஆகவே, அவள் பிறந்த காரணத்தை அவளே அறியமுடியா விட்டாலும், அவளுடைய பிரச்சனைகளை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்படியோ புரிந்து கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒரு வேளைக்குச் சத்துணவு கொடுக்க முன்வந்து இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த பாச உள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவரை இந்த இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, இந்த உலகத்திலே உள்ள யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்பதை அறுகியிட்டு நான் கூறமுடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால், புதிய சமுதாயம் உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அந்தப் புதிய சமுதாயம் உருவாக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், புதிய உணர்வு வரவேண்டும். அந்தப் புதிய உணர்வு வருவதற்குப் பொதுவான உணவு தரவேண்டும். அந்தப் பொதுவான உணவு தந்தால்தான் புதிய உணர்வு வரும். அந்தப் புதிய உணர்வு வந்தால் தான் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கமுடியும். இது தான் இயற்கைத் தத்துவம். அந்தத் தத்துவத்தை எப்படிப் புரிந்துகொண்டாரோ புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அத்தனை தத்துவவாதிகளையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு இன்று தமிழகத்தில் புது மாதிரியான ஒரு திட்டத்தை, எழை எளிய மக்களுக்கு சத்துணவு வழங்கும் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்து இருக்கிறதை யாராலும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1982 மார்ச் 4]

(பிற்பகல் 12-30)

இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவருடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் இல்லை என்று விவரம் புரிந்தவர்களுக்கூட சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், “கூடி உழைக்கும் தொகுப்புத் திட்டம்” என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு இதிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் உதவி, இதர சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏழு கோடி ரூபாய் செலவில் 18,000 கிராம கைவினைஞர்கள் தொழில் செய்வதற்கு உதவி செய்கின்ற பல்வேறு திட்டங்கள் இதிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் திட்டம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியில் பழையாறு மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் தொகை கொண்டு நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டால் ஏறத்தாழ ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்.

இன்னும் ஒரு உயர்ந்தத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில் இருக்கிற தமிழர்கள் எவ்வளவோ பணத்தை குவித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பணத்தை இங்கே கொண்டுவந்து புதிய திட்டங்களை உருவாக்கி, அவர்களுக்கு தவணை முறையில் பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்கவும், அந்தத் தொகையை வைத்து தமிழ்நாட்டில் தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகம் மூலம் நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் ஒரு திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தைப்பற்றி இங்கேச் சொன்னார்கள். ‘வசதி படைத்தவர்களை தட்டி எடு, ஏழைகளை தட்டி கொடு’ என்று சொன்னார்கள். அதை சிலர் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொன்னது வசதி படைத்த பணக்காரர்களுடைய கதவைத் தட்டி, அங்கே உபரியாக இருப்பதை எடுத்துவந்து, அதைக் கொண்டுவந்து, ஏழை எளியவர்கள் கீற்றால் ஆன தட்டியை கதவாகக் கொண்ட குடிசைகளில்தானே வாழ்கிறார்கள், அந்த குடிசையிலிருக்கிற கீற்றுத் தட்டியைத் தட்டி கொடுங்கள் என்பது. அதைத்தான் இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

புரட்சித் தலைவரின் சிறந்த இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் பாராட்ட மனமில்லாதவர்கள் வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எந்த எந்த பொருள்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள்? யார் கொடுக்க முடியுமோ

1982 மார்ச் 4]

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

அவர்களுக்கு வரி ; கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு வரி இல்லை. அதிலும் புதிய வரி எதுவும் இல்லை. இருந்த வரியைத்தான் கொஞ்சம் கூட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப் பாராட்டாமல் ஏதோ சொல்கிறார்கள்.

கடைசியாக நான் கூற விரும்புவது, புரட்சித் தலைவரின் சிறந்த இந்தத் திட்டங்களைப் பாராட்ட மனமில்லாத “இங்கேயும் சில மனிதர்கள்” “பராசக்தி” யாக காட்சியளிக்கின்றார்கள். அதோடு நிற்கவில்லை, மற்றவர்களைத் தூண்டிவிட்டு “ஆடு பாம்பே” என்று வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கண்டுபிடித்த புரட்சித் தலைவர் “மர்மயோகி” யாக மாறியது “பிள்ளையோ பிள்ளை” என்று கூவித் திரிபவர் கண்களுக்கு கொள்ளையோ கொள்ளை என்று தெரிகிறது. ஆனால் இலவச சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் கைகொடுக்க “எங்கள் தங்கம்” ஆக நடைபொடுகிறார் புரட்சித் தலைவர். அவரைப்பார்த்து “மலைக்கள்ளன்” என்று பரிகாசம் செய்பவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நீங்கள் நடந்துவந்த “மனோகரமான” பாதையை சற்றேனும் “திரும்பிப்பாரு”ங்கள் என்று.

கைத்தறிப் பட்டுத் துணிக்கு வரியை உயர்த்தினால் கை கொட்டி கிரிக்கின்றார்கள் ; பதைக்கின்றார்கள் ; துடிக்கின்றார்கள். அவர்கள் எந்தப் “பூக்காரி”-க்கு பட்டுப்படுவை வாங்கிக்கொடுக்க எப்போது ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் கருதுகிறேன், “மந்திரி குமாரி” களாக வளர்த்த தங்கள் பெண் பிள்ளைகளைப் பட்டுப் புடவையால் அலங்கரித்து “அரசிளங்குமரி”-களாக மாற்ற முயற்சித்திருப்பார்கள். அவர்கள் எல்லாம் எங்கே எங்கள் புரட்சித் தலைவர் “மாடிவிட்டு ஏழை” களாக மாற்றிவிடப் போகிறாரோ என்ற ஏக்கப் பெருமூச்சில் “அவன் பித்தனா” என்று கூட கந்தைக்ககத் தோன்றும். ஆனால் “காஞ்சித் தலைவரின்” அன்புத்தம்பி புரட்சித் தலைவரிடம் ஒன்றும் பலிக்காது என்று தெரிந்திருந்தும் போராட்டம் கூட ஒன்று புதிதாக ஆரம்பிக்கலாம். புழுதி அள்ளி வா “வண்டிக்காரன் மகன்”-ஆக “பூம்புகாருக்கு” செல்ல. இப்படிப்பட்டவர்களின் வரலாற்றை தமிழக மக்கள் “மறக்க முடியுமா” என்று இந்த நேரத்திலே நினைவு கொள்வது நல்லதென்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமென்னியில் கடைசியாக ஒரு முயற்சி கூட நடந்தது. அது என்னவென்றால், அதுதான் “நெஞ்சுக்கு நீதி” கேட்டு நடத்திய நெடிய பயணம். அந்த பயணத்திலே பலபேர் “வாலிப விருந்து” உண்டு, “குறவஞ்சி” பாடி மோர் எது என்று கூட தெரியாமல் நெடியேறி சென்று வந்ததையும் தமிழகம் கண்டுகனித்தது. அவர்கள் சென்ற நோக்கம் “புதையல்” ஏதாவது கிடைக்காதா என்றுதான். அது என்னவென்று “காலம் பதில் சொல்லும்” என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1982 மார்ச் 4]

இங்கே சிலபேர் தங்களைத் தமிழக மக்கள் “குலக்கொழுந்தாக” எந்திக் கொள்வார்கள் என்று நப்பாசைப்படுகிறார்கள். அந்தோ பரிதாபம்! அவர்கள் தமிழக மக்கள் முன்னால் “தாயில்லாப் பிள்ளை”-களாக காட்சியளிப்பதைப் பார்த்து அனுதாபப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இப்படி புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய உள்ளத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல், புரட்சித் தலைவரின் நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏசுநாதர் அவர்களால் பைபிளிலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது “தன்னுடைய கண்ணிலே இருக்கின்ற உத்தரத்தை அகற்ற முயற்சிக்காமல் அயலார் கண்ணிலே இருக்கின்ற துரும்பை அகற்ற நினைக்காதே” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத் தத்துவத்தை தமிழகத்திலே இருப்பவர்கள் அனைவரும் கவனத்திலே கொண்டு இந்த அரசின் திட்டங்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திலே ஒரு முறை உண்டு. எழுதி வைத்துப் படிப்பது என்பது கன்னிப்பேச்சு ஒன்றுக்குத்தான் உரியதாகும். ஆனால் இப்போது பேசி முடித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதி வைத்துக்கொண்டுதான் படித்தார். அவர் மட்டுமல்ல பல உறுப்பினர்கள் இப்படி எழுதி வைத்துக் கொண்டுதான் படிக்கின்றார்கள். இது முறை என்று தாங்கள் அனுமதிப்பதாக இருந்தால் அதுபற்றி இந்த அவைக்கு அறிவிக்கவேண்டும். ஆனால் குறிப்புக்களை பார்த்துப் பேசுவதிலே தப்பு இல்லை, ஆனால் எழுதிவைத்துக் கொண்டு வாசிப்பது என்பது சட்டமன்ற முறைக்கு ஏற்றதல்ல, தங்களுடைய தலைமையிலே அப்படி ஒரு முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமேயானால் அதுபற்றி இந்த அவைக்கு தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சிலர் குறிப்புக்களான வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். சில உறுப்பினர் பார்த்து படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இரண்டு பக்கமும் இருக்கின்ற உறுப்பினர் களிடத்திலேயும் இருக்கின்றது. ஆகவே பார்த்துப் படிக்கக் கூடாது. குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, தங்கனிடத்திலே ஒரு சிறு விளக்கத்தை நான் கேட்கிறேன். இங்கே எதிர்க்கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது எல்லோருக்கும் பொதுவான கருத்துத்தான். யாருமே எழுதி வைத்துக்கொண்டு பேசக்

2082 மார்ச் 4]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

கூடாது என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதேநேரத்திலே குறிப்புகளைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு அதைப் பார்க்கவே கூடாது என்று சொல்வது சரியாக இருக்க முடியாது. எல்லா உறுப்பினர்களும் அப்படி குறிப்புகளை கையிலே வைத்துக்கொண்டு பேசலாம், ஆனால் வார்த்தைக்கு வார்த்தை, வரிக்கு வரி அப்படியே பார்த்து படிக்கக்கூடாது என்பதை மட்டும் தீர்ப்பாக வழங்கவேண்டும் என்று நான் தேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். எழுதி வைத்துக்கொண்டு அப்படியே வார்த்தைக்கு வார்த்தை இங்கே படிக்கக் கூடாது.

* திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு அனுமதி அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற 44% கோடி மக்களும் தானைத் தலைவராகவும், இதய தெய்வமராகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசிலே நாவலர் அவர்களால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு ஒரு நல்லாதாவை அளிப்பதாகும். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற வறுமையை விரட்டிவிட்டு நல்ல ஒரு எதிர்காலத்தை உருவாக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையாக இங்கே வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

கடந்த ஆண்டிலே ஏற்பட்ட பயங்கரமான வறட்சியின் காரணமாக பல இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையிலும் உணவு தானிய உற்பத்தியிலே ஒரு நிலையான இடத்தை வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய அகதியப் பண்டங்கள் ஒழுங்கான முறையிலே தமிழக அரசு விநியோகித்ததை நான் பாராட்டிக் கடைமெப்பட்டிருக்கிறேன். அதனுடைய விளைவாக இந்தியாவிலேயே 8 லட்சம் டன் அரிசியும், 0.70 லட்சம் டன் சிறு தானியங்களாகவும், 1.50 லட்சம் டன் பயிறு வகைகளாகவும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பது, வெள்ளாமையிலே, விளைச்சலிலே நாம் முதன்மையாக வந்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருப்பதாகும்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதைப்போலவே, நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வழங்குவதற்காக, புதிய ரேஷன் கார்டுகளை வழங்குவதற்கு வழி செய்யப்போவதாக அறிவித்திருப்பது, எத்தனையோ ஏழை எளிய மக்களுடைய தேவைகளுக்கு ஏற்ப அத்தியாவசியப் பொருள்கள் அவர்களுக்கு

[திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 4]

கிடைக்காத காரணத்தால், அந்த மக்களை மனதில் வைத்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதற்காகவே செய்யப்பட்டிருக்கும் ஒரு நல்ல ஏற்பாடு. இதை நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் நல்லமுறையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்களை குறைந்தவிலையில் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, புதிய ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கும் திட்டம் கொண்டு வரப் படுவதை அனைவருமே வரவேற்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நல்ல தரமான வித்துக்கள் இருந்தால்தான், நல்ல வகையில் மகசூலை அதிகப்படுத்த முடியும். ஆனால் அந்த வித்துக்கள் மோசமாக இருக்கிற காரணத்தால் பயிர்கள் பாழாகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, மகசூலை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு 60 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் இதைப் பண்ணைகளை அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்திருப்பது, விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ஆகவே, இதை நான் மனதார பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

“பனை வைத்தவன் பார்த்து சாவான், தென்னை வைத்தவன் தின்று சாவான்” என்பது கிராமத்திலே வழங்கப்படும் பழமொழி. அதற்கேற்ப நம் மாநிலம் முழுவதும் தென்னை மரங்கள் வளர்ப்பதற்கு மும்மா திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத் தக்க விஷயமாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, பால் உற்பத்தியில் ஆனந்த முறையை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, ஏராளமான பால் உற்பத்திக்கு வகை செய்து, பால் உற்பத்தியிலே ஒரு தன்னிறைவு பெரும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து கட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் இதனை நிறைவேற்ற எண்ணியிருப்பது குறித்து, நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த திட்டத்தை பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதன் நிலவள வங்கிகளில் இருக்கும் சில சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு பாடுபட்டிருப்பதற்காக நான் ஏழை எளிய மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வங்கிகள் அவர்களுக்கு ஓரளவு வழிகாட்டியாக இருக்குமாதலால், இந்தப் பணிகளுக்கான என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே காடு வளர்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில், சர்க்கார் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்திலே பல இடங்களில் காடுகளையும், மரங்களையும் அழிப்பதிலே சிலர் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த சமூக விரோதிகளை கண்டு பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க பொதுமான வாகன வசதிகளும், சாலை வசதிகளும் இல்லாமல்

1982 மார்ச் 4] [திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்]

இருந்த சூழ்நிலையை மாற்றி 20 லட்சம் ரூபாயை வாகனங்களுக்கும், ஏனைய சாதனங்களை வாங்குவதற்கும் காட்டு வளப் பணியாளர்களுக்கு அரசு வழங்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். இந்த அரசு காட்டு வளர்ச்சியிலே எவ்வளவு அக்கறையும், முன்னேற்றத்தையும் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதுவே ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

அதைப்போலவே 18 ஆண்டுக்காலமாக பல இடங்களில் சாலைகள் கேட்பாரற்ற நிலையில், பழுது பார்க்கப்பெறாமல், குண்டும் குழியுமாக காட்சியளித்தன. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு வந்தபிறகு, எவ்வளவோ சாலைகளை புதுப்பித்ததும் அல்லாமல், புதியதாக 31 சாலைகள் அமைப்பதற்கு 18 கோடி ரூபாய் செலவிலே திட்டமிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்த விஷயமாகும்.

அதைப்போலவே பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பெரும் பாசனத்திற்கும் நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், 22.23 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது, தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஒரு நிவாரண நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதற்காக, இந்தத் திட்டத்தை வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தார்போல் ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்களை தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் நாம் ஊர் ஊராக கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்கள் இருக்கக்கூடிய விகிதாசாரத்திற்கு தக்கவாறு ஆசிரியர்கள் இல்லாத குறை இருப்பதை நிவர்த்திக்க ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு புதியதாக வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்காக வழி வகை செய்திருப்பதை பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் கல்வித் துறையிலே இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பது புலனாகிறது.

அதுபோலவே அகில இந்திய அளவில் முதல் முதலாக தன்னிறைவுத் திட்டங்களைத் தீட்டி கிராமங்கள் தோறும், கிராம வளர்ச்சிக்கும், சாலைகள் அமைப்பதற்கும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்வதற்கும், மருத்துவ மனைகள் திறப்பதற்கும் இன்னும் பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கும், திட்டம் தீட்டி வருகிறோம். மற்ற மாநில முதல்வர்களும், அமைச்சர் பெருமக்களும் எப்படி இந்த திட்டத்தை நீங்கள் செயல்படுத்தி நிறைவேற்றுகிறீர்கள் என்று நம்மிடம் வந்து கேட்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அத்தகைய திறமை வாய்ந்த நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழைக் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்க, சுமார் 100 கோடி ரூபாய் செலவில் அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

[திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்]

[1982 மார்ச்]

அதற்கான ஒரு சீரிய திட்டத்தை அமல்படுத்தவேண்டுமென்று 100 கோடி ரூபாய் செலவில் குழந்தைகளுக்கு அழுது வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறக் கூடிய நேரத்தில் இந்த நாடாளுமன்றம் நூறு ஆண்டுகளுக்கு நிச்சயமாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களை மறக்க மாட்டார்கள். இது உறுதி.

அதேபோல் தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்ற பல சீரிய திட்டங்களை இந்த அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. உலக வங்கியின் உதவியோடு குழந்தைகளுக்கு உயட்டச் சத்துணவு திட்டம் என்ற முறையில் குறிப்பா மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா ஒன்றியங்களிலும் சத்துணவுத் திட்டத்தை அமல்படுத்தி அதற்காக பல அலுவலர்களை ஏற்படுத்தி நிறை மாதங்காற்ப்பணிகளுக்கும், ஆறு மாத காற்ப்பணிகளுக்கும், குழந்தை பிறந்து நான்கு மாதங்கள் வரை அந்தக் குழந்தை நல்லமுறையில் வளரவேண்டும் என்ற அக்கறையில் சத்துணவுத் திட்டம் இன்று அமல்படுத்தப்பட்டுவருவது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக சில கோரிக்கைகளை நான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வரும்போது மதுரை மாவட்டத்தின் மற்றொரு மாவட்ட தலைநகராக திண்டுக்கல் அமையவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்தாக இருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொள்கைக்கிணங்க, தமிழ்நாட்டின் தலைநகரம் அது நடுமையமாக இருக்கக்கூடிய திருச்சியில் அமையவேண்டும், அப்போதுதான் இந்த நாட்டு மக்கள் சிரமில்லாமல் தலைநகருக்கு வந்து செல்லமுடியுமென்ற அந்த கருத்தின் அடிப்படையில் மதுரை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது பெரியகுளத்தை தலைநகராக அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணங்கொண்டு கோவை வங்க விரும்புகிறேன். அது மையப் பகுதியாக இருக்குமானதால் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து தலைநகருக்கு வந்து செல்ல எதுவாக இருக்கும். எங்கள் போடியிலிருந்து மதுரை செல்லவேண்டுமானாலும் 60 மைல்கள், திண்டுக்கல் செல்லவேண்டுமென்றாலும் 60 மைல்கள். எனவே பெரியகுளம் தலைநகராக ஆக்கப்படவேண்டும். அதில் சிரமமிருந்தாலும் கோர்ட்டஸ் போன்றவற்றை திண்டுக்கல்லில் வைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தை பெரியகுளத்தில் வைக்கவேண்டும்.

அடுத்து, தேவாரம், கோம்பை, பண்ணைப்புரம் உள்ளடக்கிய ஏழு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உள்ளடக்கி உலக வங்கி உதவியோடு ஒரு கூட்டு குடிநீர் திட்டம் 1977-ல் போடப்பட்டது. ஆனால் இன்றுவரை அந்தக் கூட்டு

1982 மார்ச் 4] [திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்]

குடிநீர் திட்டம், உலக வங்கி அனுமதி கிடைக்காததால், நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேவாரத்தில் உள்ள பொது மக்கள் நீண்ட காலமாக அங்கே ஒரு அரசு மருத்துவமனை வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவமனையை அமைத்துத் தருவதாக முன்பிருந்த மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்கள். அது வராததன் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே விரைவில் அங்கே ஒரு அரசு மருத்துவமனையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் போடிமெட்டு டாப்ஸ்டேசன் கோளாவின் அருகாமையில் இருக்கிறது. கோளாவிலிருந்து வரக்கூடிய போலீஸ் ஊடுருவலால் அங்குள்ள தமிழ் மக்களுக்கு பாதுகாப்பில்லாததொரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே போடிமெட்டிலும், டாப்ஸ்டேஷனிலும் போலீஸ் அவுட்போஸ்ட்ஸ் அமைக்க வேண்டும்.

சூரங்கணி டாப்ஸ்டேஷனுக்கும் போடி அகமலைக்கும் சாலை வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-50)

பாரஸ்ட் இலாகா நிலங்களில் சிறு விவசாயிகள் இலவம்பஞ்சு விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். வன இலாகா அதிகாரிகள் அவர்களை அந்த நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்த, அவர்கள் அந்த நிலங்களிலிருந்து காலி செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்திலே, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள பட்டா நிலங்களை அளந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு அந்த அதிகாரிகளிடம் கூறி, அந்த பாரஸ்ட் நிலங்களையெல்லாம் அளந்து அரசாங்கத்திற்கு குறிப்பைச் சமர்ப்பிக்கும்படி சொல்லி, அதைப்பார்த்து அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்கிறதோ, அதை ஏற்றுக்கொள்ள அந்தப் பகுதி மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, அங்குள்ள அலுவலர்களுக்கு பாரஸ்ட் நிலங்களை அளந்து, அதற்கான கணக்கை அரசுக்குத் தெரிவிக்கும்படி உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 4]

அதைப்போலவே, சென்ற 1980-81 ஆம் ஆண்டு தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே, பூதிப்புரத்திலே போடி-தேனி நெடுஞ்சாலையிலே ஒரு அடிமட்ட பாலம் கட்டுவதற்கான திட்டம் போடப்பட்டது. ஆனால், அந்த ஆற்றிலே வரக்கூடிய வெள்ளப் பெருக்கினால், அந்தப் பாலம் நிற்காது; வெள்ளம் அதிகமாக வருகின்றபோது, அந்தப் பாலத்தை இழுத்துக்கொண்டு போய் விடும். எனவே, ஒரு உயர்மட்டப் பாலம் அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே, அந்தப் பாலத்தை கைவிட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, விரைவிலே அந்தப் பாலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போடி நகரத்திலே தீர்வை செலுத்தப்படும் அரசு புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கள்ளர் சேமையு, அரிசன, அதேபோல் பிற்பட்ட வகுப்பினர் குழந்தைகள் தங்குவதற்கான விடுதிகள் அங்கே கிடையாது. அதை ஏற்படுத்துவதற்கு, அந்த நிலங்களை முறைப்படி ஆர்ஜிதம் செய்து, அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி கூறிக்கொண்டு, “போற்றுவோர் போற்றட்டும், புழுதி வாரித் தூற்றுவோர் தூற்றட்டும், என் கடன் பணி செய்து, கிடப்பதே” என்ற எண்ணத்தோடு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட எங்கள் துணைத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இதயப் பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்: பேரவைத் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே இன்றைய பட்ஜெட்டின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களை எங்கள் அணியைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் வரதசாஜன், மணி, செல்லமுத்து ஆகியோர் சில விவரங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறிய விவரங்கள் போக, வேறு சில விவரங்களைப்பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதலாவதாக, மாநிலங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற பங்கு நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான கதையாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் 30 சதவிகிதம் பங்கு மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசால் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜனதா ஆட்சிக் காலத்திலேசுட இந்த 30 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், இப்போது இருக்கின்ற முறையிலே பல்வேறு

1982 மார்ச் 4] [திரு. ஸ்ஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்]

வரிகளை மாறுபட்ட வகையிலே மாற்றிப் போட்டதன் விளைவாக, இந்த 30 சதவிகிதம் பங்கானது, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானதைப்போல், 4 சதவிகிதம் என்று வந்திருக்கிறது. இப்படி நமக்கு கிடைக்கின்ற அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி மாநிலங்களின் அதிகாரத்தைப் பறிக்கின்ற போக்கை, மாநிலங்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கின்ற நேரத்தில், அதைப் படிப்படியாக மத்திய அரசாங்கம் குறைப்பதுபற்றி சில இடங்களிலே நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சுட்டிக் காட்டி இருந்தாலும்கூட, இன்னும் கொஞ்சம் வலுவான முறையில், அண்ணாவின் பாதையின் அடிப்படையிலே, இப்படி இலேசாகச் சுட்டிக் காட்டாமல், இன்னும் கொஞ்சம் வலுவாக வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆதரவோடும், மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திப் பெறுகின்ற முறைக்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்பது நமது கோரிக்கை. ஆனால், இன்றைக்கு இதைப் பார்க்கின்றபோது, மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களினுடைய அதிகாரத்தைப் படிப்படியாக குறைத்துக் கொண்டு வருகிற அபாய நிலை இருக்கிறது. எனவே, அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்க நீங்கள் முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பட்ஜெட்டிலே தொழிலாளர்கள் நலனைப் பற்றி சில விவரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது? தொழிலாளர் சட்டங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றுவதிலே இந்த அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது என்று, இந்த அறிக்கையிலே 55 ஆம் பக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த அவையிலே பல சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை அமல் நடத்துவதற்கான விதிகள் ஏதாவும் இல்லாததால் அவை விட்டத்திலே தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. விதிகள் கொண்டுவருவதற்கான எந்தவிதமான குறிப்பும் இதில் இல்லை. ஆகவே இதை செம்மைப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு தினங்

[திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி-என்கிற பி. சொரணம்] [1982 மார்ச் 4]

பக்கத்திலே என்று கருதுகிறேன், நியாயமான கூலி கேட்டதற்காக நிலச் சுவான்தார்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மீது அடிதடியிலே இறங்கி யிருக்கிறார்கள். நிலச்சுவான்தார்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. ஆனால் கூலி கேட்ட தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதான போக்கு சரியானது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்கு உணவு வழங்கக்கூடிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு லெவியிலேயிருந்து விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வழக்கம் நீடித்தாலும் கூட இந்த தடவை அதில் சிறு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற தடவை போடப்பட்ட உத்தரவிலே மார்க்கெட் ரேட்டிலே வாங்கி மக்களுக்கு விநியோகிக்கலாம் என்ற விதியிருந்து, லெவி இல்லாத சூழ்நிலையில் கடனின் அடிப்படையில் அறுவடையிலே வாங்கி ஸ்டாக் செய்து குறைந்த விலைக்கு தொடர்ந்து விற்பனைக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனுடைய விளைவு மற்ற வியாபாரிகள் விற்பனை விட 40 பைசா, 50 பைசா கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் குறைத்து விற்பனைக் கொண்டிருந்தன. இன்றைய உத்தரவு எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் மார்க்கெட் ரேட்டிற்கு வாங்கக் கூடாது. அதற்கு பதிலாக அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிற விலைக்கு தான் வாங்க வேண்டும் என்று போட்டதனுடைய விளைவு இன்று எந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும்—மதுரையிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு உணவு வழங்குகின்ற கோ-ஆப்பரேட்டிவ் ஸ்டோர் ஆக இருக்கட்டும், அல்லது விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் இருக்கிற ஆர்.வி. மில் தொழிலாளர் கூட்டுறவு பண்டகசாலையாக இருக்கட்டும்—அவர்களுக்கு இந்த உத்தரவு காரணமாக ஒரு படி நெல் கூட வாங்கவில்லை. இதனால் வியாபாரிகள் 50 சதவீத லெவியை கொடுத்து, அதனுடைய நஷ்டத்தை அந்த விலையிலே தூக்கி வைத்து, அதற்கு பிறகு அவர்கள் வைக்கக்கூடிய லாபத்திலேயிருந்து அரிசியை வாங்கி, அதற்கு பிறகு நிர்வாகச் செலவிற்காக இவர்கள் வைத்து விற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதுகாப்பதற்கு பதிலாக தனிப்பட்ட நபர்கள் வைக்கக்கூடிய விலையில் வாங்கி விற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த உத்தரவை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கக் கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் இன்னமும் போதிய அளவிற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே ஒரு சூவிண்டால் நெல்லுக்கு 150 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று தொடர்ந்து கேட்டாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் 119-க்கு மேல் கேட்பது சரியில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே

1982 மார்ச் 4] [திரு. சஸ்வாமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்]

அரசு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையிலே 150 ரூபாய் கொடுப்பதற்கான முறையிலே தொடர்ந்து வற்புறுத்த வேண்டுமா, இல்லையா? நேற்றைக்கு முன்தினம் கூட பாராளுமன்றத்திலே விலை நிர்ணய கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையை சொன்னதற்கு பிறகு பல மாநிலங்களிலிருந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலேயிருந்து எந்த கருத்தும் வரவில்லையென்றும், எந்த விதமான பதிலும் தமிழக சர்க்கார் சொல்லவில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே என்ன நிலை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த அரசு தெரிவிக்க வேண்டும். இதர மாநிலங்கள் 150, 162 என்று கேட்டிருக்கிறார்களே அதைப்போல கேட்டு வாங்கி விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு பூரணமான உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, உழைக்கிற கஷ்டப்படுகிற ஏழை நடுத்தர மக்களுடைய நிவாரணத்திற்காக அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதிலே பின்தங்கியவர்கள் அல்ல.

அடுத்தபடியாக 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைப்பற்றியெல்லாம் பேசினோம். வாசகத்தைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்வதற்கே மிகவும் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. “பட்டினி கிடக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை இலவச உணவு” என்ற தலைப்பிலே “ஒரு வேளை உணவுக்கும் வழியின்றித் தவிக்கும் மிக ஏழ்மையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு இலவசமாக வழங்க இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை உணவைக்கூட சாப்பிடவில்லையென்றால் என்ன நிலைமை என்பதை சிந்திக்க முடியவில்லை. ஒன்று சொல்லுங்கள், ஏற்கெனவே உபாட்சிப் பள்ளிகளிலும் தனியார் பள்ளிகளிலும் படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு என்ற பெயரால் 15 பைசா கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் குழந்தைகளுக்கு 15 பைசாவுக்குப் பதிலாக நல்ல சத்துணவு கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அப்படித் திருத்துவதன் மூலம் அந்தப் பணத்தைச் செலவிட ஏற்பாடு செய்ய முன்வர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதைச் சரிக்கட்டுவதற்காக வரி உயர்வு என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு பக்கத்திலே நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சட்டம் என்று சொல்கிறீர்கள். இன்னொரு பக்கம் அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே வரிப் போடுகிறீர்கள். பட்டு சேலை என்றால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் கூட கல்யாண பட்டுசேலை என்றும் சுடங்கு பட்டு சேலை என்றும் சொல்வார்கள். பணக்காரர்கள் 5, 6 ஆயிரம் ரூபாய்

[திரு. ஈஸ்வர்மூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்] [1983 மார்ச் 4]

சேலை வாங்குவார்கள், ஏழை எளிய மக்கள் 300, 400 ரூபாய் பட்டு சேலைகளை வாங்குவது பழக்கம். ஆகவே அவர்களிடமிருந்து இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அந்தத் தொழில் பாதிக்கப் படுகிறது. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற 6 லட்சம் தறிகளிலே பட்டு நெசவுத் தொழிலை ஏற்று இருக்கின்ற சுமார் 1 லட்சம் தறிகள் மூடி முடங்கிக் கிடக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக அவர்கள் எல்லோரும் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கின்ற அனைத்துமக்களுக்கும் தொழிலாளர்களும் கடைகளை மூடியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

அதேபோல் பிஸ்கட்டிற்கு வரி உயர்வு பணக்காரர்கள் வேண்டுமானால் நாய்களுக்கு பிஸ்கட் போடலாம். ஆனால் விட்டிலே இருக்கின்ற சிறு பிள்ளைக்குக்கூட பத்து பைசா கொடுத்தால் உடனே பக்கத்திலே உள்ள கடைக்குப் போய் பிஸ்கட்டோ சாக்லட்டோ வாங்கிச் சாப்பிடும். பிஸ்கட்டிற்கு வரி என்றால் ஒரு பக்கத்திலே குழந்தைகளுக்கு உணவு என்றும் இன்னொரு பக்கத்திலே அவர்கள் சாப்பிடுகின்ற பிஸ்கட்டிற்கு வரி உயர்வு என்றும் சொன்னால் சரியில்லை. அதைப்போக்க வேண்டும்.

ஏற்கெனவே டயர், டியூப் விலையெல்லாம் உயர்ந்திருக்கிறது, இப்போது வரியைப் போடுகிறீர்கள். மோட்டார் உற்புகளுக்கும் வரியை உயர்த்து கிறீர்கள். சரியாக மெயின்டென்ஸ் செய்யாததால் போக வேண்டிய இடங்களுக்குப் போகாமல் பல்கள் எல்லாம் இடையிலேயே படுத்துக் கிடக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த விலையேற்றத்தின் காரணமாக நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கு எதிர்மறான விளைவுகள் தான் ஏற்பட்டிருக்கிற அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரிகளைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடத்திலே வாங்கவேண்டியதை வாங்கி, அதிலேயும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால் எங்கே இருந்து எடுக்க வேண்டுமோ அங்கேயிருந்து எடுக்க வேண்டுமே தவிர ஏழை எளியவர்களிடமிருந்து வரிப் போடுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியிலிருந்து கோளத்திற்குச் செல்வதற்கு ஒரு பாதை, அப்பர்லாமிலிருந்து போனால் 12 கிலோமீட்டர் தொலைவு தான் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி சட்டமன்றத்திலே எடுத்துப் பேசி அதற்காக எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்பட்டு அதற்காக 45 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டு இப்போது அரசாங்கத்திலே நிதிநிலை சரியில்லை என்று சொல்லி விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு 150 கிலோமீட்டர் சுற்றிவராமல் 12 கிலோமீட்டர் தொலைவிலேயே செல்லக்

1982 மார்ச் 4] [திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சோரணம்]

கூடிய நல்ல திட்டம், ஆகவே நிதிநிலை சரியில்லை என்று சொல்லாமல் அதை மாற்றிக் கொண்டு இதை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நிலைதான் அம்பாசமுத்திரத்திலே உள்ள தலைமை மருத்துவ மனைக்கு. அதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மேல்வரையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதுவும் நிதிநிலை சரியில்லை என்ற பெயரால் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் புனர் பரிசீலனை செய்து ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாமிரபரணி ஆற்றிலே இரும்புப்பாலம் இருக்கிறது, அது பழுதடைந்திருக்கிறது, 6 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் நடக்கிறார்கள், 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கட்டப்பட்டது. அதற்கும் பதிலாக ஒரு புதிய பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடையம் வட்டாரத்திலே ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆழ்வார்குறிச்சி-பாப்பாக்குளம் ஆகியவற்றை இணைக்கிற கடலாடியிலே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல பிரமதேசம், மலைச்சாணி ஆகியவற்றை இணைக்கக்கூடிய பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே மருந்தகம் தான் இருக்கிறதே தவிர ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ஆகவே, அந்த இடத்திலே படுக்கைகளைக் கொண்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்ற குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்கி நல்லமுறையிலே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன், வணக்கம்.

* செல்வி வி. விசயலட்சுமி : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களால் இப்பேரவை முன்னர் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்தினை இம்மாமன்றத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்டு பத்து வயது வரை உள்ள ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு அளிக்க அரசு முன்வந்துள்ளதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் முதியோர்களுக்கு அளிக்கும் உதவித் தொகையை 25 ரூபாயிலிருந்து 35 ரூபாயாக உயர்த்தியுள்ளதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த இரண்டு செயல்களையும் பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசு குழந்தைகளுக்குத் தாயாகவும், முதியோர்களுக்குச் சேயாகவும் செயல்பட்டு வருவதை அறிந்து நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[செல்வி வி. விசயலட்சுமி]

[1982 மார்ச் 4]

மேலும் இந்த ஆண்டில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் 150 ஊராட்சி ஒன்றியங்களை விரிவுபடுத்த இருப்பதையும், கல்வித் திட்டத்தில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும் விஷயத்தில் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவிரும்புபதும், மோட்டார் பொருத்திய சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை அதிகப்படுத்தும் விதத்தில் 1,000 சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு 11.30 இலட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க முன்வந்துள்ளதையும், விபத்து மற்றும் அவசரப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் 50 இலட்சத்தை ஒதுக்கியுள்ளதையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புதிதாக 200 பாலர் நிலையங்களை அமைக்க அரசு 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய முடிவு செய்துள்ளதையும், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு மருந்து வழங்கும் திட்டத்தில் அரசு முன்வந்துள்ளதையும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக உற்பத்தி யாளர்கள் தாங்கள் பட்ட கஷ்டங்களுக்கேற்பப் பயன்பெறுவதைத் தடுக்கும் இடைத் தரகர்களை அகற்றி, அவர்களுக்கு உரிய முறையில் இலாபம் கிடைக்க அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழிவகை செய்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நம்முடைய தமிழக அரசின் மூலம் நடப்பாண்டில், நாட்டுக்கு உழைத்த நல்லவர்களுக்கு நன்றி கூறும் வகையில் அவர்களுடைய பெயரில் போக்குவரத்துக் கழகங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு நன்றி கூறும் புரட்சித் தலைவர் அரசினை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்குக் குறைந்த மட்ட ஓய்வுதியம் 125 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தியதையும், அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் பயணப்படி, தினப்படி, நிலையான பயணப்படி ஆகியவற்றை உயர்த்து வதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இதே மாமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்பொழுது அதைக் குறிஞ்சி மலருக்கு உவமையாக எடுத்துக் காட்டினேன். குறிஞ்சி மலரானது இயற்கையின் நியதிப்படி 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் மலரும். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது இம்மாமன்றத்தில் 12 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை குறிஞ்சி மலர் மலர்வதைப்போல இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 4]

[செல்வி வி. விசயலட்சுமி]

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒருசில குறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கும், பாட்டாளி மக்களுக்கும் வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வந்துள்ளது. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், குறைகூறி எழுதுகின்ற பத்திரிகையாளர்களும், பயன்பெறும் பாமர மக்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் உண்மை விளங்கும். பத்திரிகையாளர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் தொடர்பில்லாத பாமர மக்கள் புரட்சித் தலைவர் அரசினைப் பாராட்டி, நன்றி தெரிவிப்பதை என்னால் உணர் முடிகிறது.

(மிற்பகல் 1-10)

என்னுடைய தொகுதியினைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விழுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த சிவதாபுரம் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராம மக்கள் சுமார் 10 கிலோ மீட்டர் தூரம் உள்ள சேலம் மருத்துவ மனைக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். பத்து கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள மருத்துவ மனைக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற வேண்டியுள்ளதால், சில சமயங்களில் சேலம்-கோவை செல்லும் ரயில்வே கேட் மூடிவிடுவதால் அவசர சிகிச்சைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. எனவே, சிவதாபுரத்தில் ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் அமைத்து, அம்மக்கள் பயன்பெறுகின்ற வகையில் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சூரமங்கலத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். சூரமங்கலம் இன்று வருவாயற்ற நகராட்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நகராட்சிகள் எல்லாம் தமிழக அரசின் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். நகராட்சிகள் எல்லாம் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டு இருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சூரமங்கலம் நகராட்சியைத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த நகராட்சிக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்தச் சூரமங்கலம் நகராட்சியில் ஒரு மருத்துவமனை உள்ளது. அந்த மருத்துவ மனையில் ஒமியோபதி டாக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஒருவர் மட்டுமே இருப்பதால், அப்பகுதியில் உள்ளவர்கள் முழு மருத்துவ வசதிகள் பெற வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அதனால், அந்த டாக்டருக்குப் பதிலாக, பட்டப் படிப்பு படித்த ஆண் டாக்டர் ஒருவர், பெண் டாக்டர்

[செல்வி வி. விசயலட்சுமி]

[1982 மார்ச் 4]

ஒருவர் என இருவரை நியமித்து, அப்பகுதியிலுள்ள மக்கள் பயன்பட வழிவகை செய்ய வேண்டுமாய்ச் சுகாதார அமைச்சரவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சேலம் மாவட்டத்தில் மகனிருக்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் அதிக நாட்களாகக் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கும் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றும் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் குறை கூறிப் பேசினார்கள். உண்மையில், தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் வீரபாண்டி ஒன்றியம் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டு, இதுநாள் வரையில் கிராமங்களில் செய்யப்படாத வசதிகள் அந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் குடிநீர் வசதி, பாதை வசதி, மருத்துவ வசதி, இன்னும் டலவிற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்து கொடுக்கப்படுவதனால், கிராமங்கள் இன்று புத்துணர்ச்சி யுடனும் புதுப் பொலிவுடனும் காணப்படுகின்றன என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏழையின் சிரிப்பில் இழைவனைக் காண்கின்றோம் என்ற அண்ணாவின் வாய்மொழிக்கேற்ப, நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர்களின் வழியில் இன்று ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து இன்பத்தைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் கூறிக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நிதி அமைச்சர் தாக்கல் செய்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இதே நேரத்தில்தான் மத்திய அரசு பட்ஜெட் தாக்கல் செய்து நாடாளுமன்றத்தில் விவாதம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு 1,271 கோடி ரூபாய்க்கு இந்தியாவிலே வாழ்கின்ற அனைத்து மக்கள் பேரிலும் வரி போட்டிருக்கிறது. அதிலே பற்றாக்குறை 1,700 கோடி ரூபாய். வெளிநாட்டுக் கடன் 5,000 கோடி ரூபாய். ஆனால் நமது அரசு போட்டிருக்கக்

1982 மார்ச் 4]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

கடிய வரி ரூ. 38 கோடி, பற்றாக்குறை ரூ. 204 கோடி. ஆக பற்றாக்குறையும் வரிவிதிப்பும், வெளிநாட்டுக் கடன்களும் யார் தலையிலே விழுகிறது; யார் சுமக்கிறார்கள் என்றால் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழக் கூடிய மக்களை, வாழ நினைக்கின்ற விவசாயிகள் என்று யாரை நினைக்கிறோமோ அவர்கள் தலையிலே விழ, அவர்கள் மேலும் - மேலும் வறுமைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார். விவசாயிகளைப் பற்றி யார் பேசுகிறார்கள் விவசாயிகளுக்கு என்ன நன்மை டெடைக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அவர் ஒரு கணம் சிந்திக்க வேண்டும். மசல் விலை உயர்ந்தது. சரக்குக் கட்டண உயர்வு, ரயில்வே கட்டண உயர்வு, தபால் விலை உயர்வு, சிமெண்டு விலைவாசி உயர்வு இந்த உயர்வுக்கு யார், மத்திய அரசு தான் பொறுப்பு. மண்வெட்டி விலையை உயர்த்தியது யார்? விவசாயிகள் வாங்கும் கலப்பை விலையை உயர்த்தியது யார்? டாட்டா போன்ற பெரும் முதலாளிகளைப் பாதுகாக்கின்றது மத்திய அரசுதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனதா ஆட்சிக் காலத்தில் உர விலை கொஞ்சம் குறைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த உடனே விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பூச்சி மருந்து, யூரியா, சல்பேட்டு போன்ற அத்தனைக்கும் விலை உயர்த்தி விட்டது, மத்திய அரசு. ஆனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல் மற்ற தானியங்களுக்கு கட்டுப்படியான விலை கொடுக்க மத்திய அரசு தயாராக இல்லை. ஆனால் மாநில அரசு விவசாயிகள் வறட்சியால், வெள்ளத்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சென்ற ஆண்டு கடனைத் தள்ளுபடி செய்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு கடிவாளம் போட்டது. விவசாயிகள் கடனா, தள்ளுபடி செய்யக் கூடாது; விவசாயிகள் கடனா, ஒத்திவைக்கக் கூடாது, பூராவும் வசூல் செய்யவேண்டும் என்று மத்திய அரசு கட்டளை பிறப்பித்தது. அப்படிப்பட்ட மத்திய அரசைத் திட்டிக் கேட்க மாநில அரசு தயக்கம் காட்டுகிறது என்பதைக் குறித்து நாங்கள் எல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப்போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதிலே முக்கியமாக என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் நிலச் சீர்திருத்தம். அதே நிலச் சீர்திருத்தத்தை சென்ற ஆண்டு நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமாகப் போட்டு 1958-வது ஆண்டுக்கும் 1960-வது ஆண்டுக்கும் இடையிலே நடந்த பிளாமி நிலத்தைப் பெறுவதற்காக சட்டமாக இயற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியதே, அதை மத்திய அரசு அங்கீகரித்ததா? இருபது அம்சத் திட்டத்தை அமலாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள், பிளாமி நிலத்தை எடுப்பதற்காக மாநில அரசு கொண்டு வந்த சட்டத்தை நிராகரித்துத் திருப்பி அனுப்பினார்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 4]

என்றால் இதை எங்கே போய் சொல்வது? ஒரு பக்கம் நிலச் சீர்திருத்தம்; மற்றொரு பக்கம் பினாமி நிலத்தை எடுக்கக் கூடாது; இத்தகைய மத்திய அரசைக் கண்டிப்பதற்கு தமிழக அரசு ஏன் அஞ்சவேண்டும். இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது, தமிழகத்திலே, இந்தியாவிலே பண வீக்கத்தாலும், விலை ஏற்றத்தாலும் நிர்வாக ஊழலாலும், ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனாலே விலை உயர்வுதான் மேலும் மேலும் உச்சக் கட்டத்திலே இருக்கிறது. இப்போக்கை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

அதேபோல, தமிழக அரசு மண்ணெண்ணை விலையை 40 சதவிகிதம் குறைத்து இருக்கிறது. முதியோர் பென்சன் 25 ரூபாயில் இருந்து 35 ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஓய்வு உதியம் 100 ரூபாயிலிருந்து 125 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, வாஷெற்கிறோம். அது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

ஆனால் குழந்தைகளுக்கு மத்திய உணவுக்காக 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வடிவேற்கிறேன். ஆனால் எழைக் குழந்தைகளுக்கு 100 கோடி ரூபாய் என்றால் எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப் போகிறார்கள். வருமான அடிப்படையிலா, வயது அடிப்படையிலா என்பது தெரியவில்லை. பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு மத்திய உணவே சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் பாதி சாப்பிட்டுவிட்டு குழந்தைகள் சிட்டுக்குப் போகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதிலே பாராட்டுதலைவிட ஊழலுக்கு இடம் அளிக்கும் என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். எதிர்காலத்தில் எச்சரிக்கையாக இந்தத் திட்டத்தை அணுகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் விவசாயிகள், புயலால், வெள்ளத்தால், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த விவசாயிகள், குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாய் கேட்டுள்ளார்கள். நமது அரசு கூட 139 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு எல்லா மாநிலங்களிலும் இருந்து சிபாரிசு செய்து இருப்பதாகவும் நமது மாநில அரசு வாய்மூடி மௌனியாக இருக்கிறது என்றும் நாடாளுமன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது தவறாக இருக்குமானால் மாநில அரசு இதைக் கண்டிக்கவேண்டும். நமது மாநில அரசு உடனடியாக 150 ரூபாய்

(பிற்பகல் 1-30)

தமிழக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்து, அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போதாகவும் மாநில அரசு விவசாயிகள் பிரச்சனையை நல்ல முறையில்

1982 மார்ச் 4]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

அணுகித் தீர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சில தினங்களுக்குள்ளாக மத்திய அரசை அணுகுவதற்காக எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாய சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசை இதற்குக் கைகாட்டாமல், மாநில அரசின் சொந்தப் பொறுப்பில் விவசாயிகள் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் இந்த நேரத்தில் விளக்கிவிட விரும்புகிறேன். கோதுமையின் விலை நிர்ணயம் செய்வது, நெல்லின் விலை நிர்ணயம் செய்வது குறித்த கேள்வி நாடாளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில் இந்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கோதுமையைப் பற்றி தமிழக அரசு குறிப்பிடவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசு கோதுமை பற்றிக் குறிப்பிடாததற்குக் காரணம் இங்கே கோதுமை உற்பத்தி இல்லை. நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எழுதியிருக்கிறோம். ரூ. 147 ஒரு குவிண்டாலுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அங்கே எழுப்பப்பட்ட கேள்வி, கோதுமை பற்றியதாகும். கோதுமையைப் பற்றி ஒவ்வொரு மாநிலமும் சொல்லி இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி இல்லாத காரணத்தால் நாம் இவ்வளவு ரூபாய் கோதுமைக்கு நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, கோதுமையைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. நெல்லுக்கு ரூ. 147 ஒரு குவிண்டாலுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளிக்கு கூலிகொடுப்பது பற்றி சட்டம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். தமிழகம் முழுமைக்கும் ஆணுக்கு ரூ. 7-ம், பெண்ணுக்கு ரூ. 5-ம், அறு வடைக்கு 8-ல் ஒரு பங்கும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. எந்த மாவட்டத் திலும் இந்தக் கூலி கொடுப்பது இல்லை. விவசாயத்தொழிலாளி கேட்டால் தருவது இல்லை. அவன் போராட்டம் ஏதாவது நடத்தினால் திருடி விட்டான் என்று சொல்லி, வழக்குப் போட்டு விடுகிறார்கள். அந்த வகையில் எவ்வளவோ பேர் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பல மாவட்டங்களில் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்த காவல்துறையும் தயாராக இல்லை. அவர்கள் தில்பிரபுக் களுக்குச் சாதகமாகத்தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 4]

மேலும், கீழ்த் தஞ்சையில் ஒரு மிகப்பெரிய போராட்டத்தை நடத்தி ஆணுக்கு 9-ம் பெண்ணுக்கு 7-ம், அறுவடை காலத்தில் 1 விட்டர் கூடுதலாக — விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளதால் கொடுக்கவேண்டும் என்று கடந்த இரண்டாண்டு காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக கீழ்த்தஞ்சை குடவாசல் பகுதியில் கோரிக்கையை வலியுறுத்தியதன் விளைவாக 100-க்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகள் மீது வழக்கு போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய ரௌன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்த ஒரு நல்ல அறிவிப்பை அறுவடை கூலி 8-ல் 1 என்று "இந்தக் கூட்டத்தொடரில் அறிவிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 60 வயதான விவசாயத் தொழிலாளிகள் அநாதைகள் என்று லிஸ்டில் சேர்த்து இருக்கிறீர்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வது : அவர்கள் அநாதைகள் அல்ல. இந்த தேசத்திற்காக உழைத்தவர்கள். அவர்கள் 60 வயதை எய்திவிட்டால் அவர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 10 பென்ஷன் தரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில கோரிக்கைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் நீண்டகாலமாக ஆன்கள் மருத்துவ மனை, பெண்கள் மருத்துவ மனை என்று தனிக்கனியாக இருக்கிறது. அவைகள் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து விரிவான முறையில் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

அதைப்போலவே, தியணைப்பு நிலையம் தேவை என்று நீண்டநாட்களாக கேட்டு வருகிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்வதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்.

திருத்துறைப்பூண்டி பேருந்து நிலையம் சிறிய பேருந்து நிலையமாக இருக்கிறது. நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், விசைவில் உலக வங்கி உதவியோடு அந்தப் பேருந்து நிலையம் விரிவுபடுத்தப்படும் என்று. அதைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இருபத்தேழு வட்ட சூபாய் செலவில் திருத்துறைப்பூண்டி நகரத்திற்கு குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கான சர்வே கூட செய்தாகிவிட்டது. அதை விசைவில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

பேரூராட்சியை நகராட்சியாக மாற்றவேண்டும் என்று நீண்டநாள் கோரிக்கை. ஏற்கனவே அது அறிவித்தாகிவிட்டது. வாக்குக்கொடுத்து விட்டால் நிறைவேற்றாமல் இருக்கமாட்டோம் என்று அமைச்சர்கூட சொன்னார். ஆகவே, அதை நகராட்சியாக மாற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்பது நீண்டநாள் கோரிக்கை. அதற்காக பத்து ஆயிரம் ரூபாய் கூட கட்டியாகிவிட்டது. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முத்துப்பேட்டையில் பேருந்து நிலையம் இல்லாமல் இருக்கிறது. மக்கள் ரோடில் நிற்கிறார்கள். அதற்கு பேருந்து நிலையம் கட்டித்தரவேண்டும். கோட்டூர் மருத்துவமனை அமைத்துத் தரவேண்டும். புதுக்கோட்டை மாவட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மின்சாரம், குடிநீர், சாலை வசதி போக்குவரத்து வசதி வேண்டும் என்று கேட்டு ஒரு வார காலமாக பாதயாத்திரை நடத்தியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். தஞ்சைக்கு வரும் காவேரி தண்ணீரை தேவைக்கு போக கடலில் விடும் தண்ணீரை திருப்பினி வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, தமிழ்நாட்டின் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை உடனடியாக மத்திய அரசை வலியுறுத்தி நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாசனியம் அருகே ஒரு நாளைக்கு 1,500 பீப்பாய் எண்ணெய் எடுக்கப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டம் முழுக்க முழுக்க விவசாயத்தை நம்பியே இருக்கிறது; அங்கே தொழில் வளம் கிடையாது. எனவே மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல வேதாசனியம் பகுதியில் உப்பு அதிகமாக உற்பத்திச் செய்யப்படுகிறது. இந்த உப்பைப் பயன்படுத்தி, அங்கே ஒரு இரசாயன தொழிற்சாலை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகப்பட்டினம் T.O திருச்சி வரை நாகை துறைமுகம் இரயில் பாதையை வளர்ச்சி பெறும் வண்ணம் ரயில் பாதையை அகலப்படுத்த நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பட்டுக்கோட்டை, மன்னார்குடி, கும்பகோணம், சேத்தியாத்தோப்பு, நெய்வேலி, விழுப்புரம் வழியாக இரயில் பாதை அமைக்க மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 4]

தஞ்சைமாவட்டத்தில் விடுவூர் மன்னார்குடி—திருத்துறைப்பூண்டி வேதாரண்யம் கோடிக்கரை வரை சாலையை அகலப்படுத்த வேண்டுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்த அமைச்சர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். அதை இருவழிப் பாதையாக மாற்றி அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

விவசாயத்தில் நலிந்திருக்கிற மக்களை, கிராமப்புற மக்களை, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் தமிழக அரசு அவர்களுக்காக பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதோடு குழந்தைகள் சாப்பிடும் மிட்டாய், சாக்லேட்டுகளுக்கு போட்டிருக்கிற வரியை நீக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு வாத்தக சூதாடிகளின் சுரண்டலில் சிக்கியிருக்கிற மக்களை விடுவிக்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெல் விலை குறைத்துவிட்டதன் காரணமாகவும், வறட்சியின் காரணமாகவும் அங்கே விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் கடனை வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி காட்டாமல், தள்ளை முறையில் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கும் நெல்லுக்கு கட்டுப்படியான விலை கொடுக்கவும் அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் தொழில் வளம் கிடையாது, அடிப்படை மக்கள் பிரச்சினை தீர்க்கின்ற பட்ஜெட்டாக இது அமையவில்லை என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. கே. துணுக்கோடித் தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, “யானை வரும் பின்னே, மணி ஓசை வரும் முன்னே” என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்களே, அதைப் போல அமைந்திருக்கிறது என்று நான் முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நலிந்த மக்கள் மத்தியிலே நல்ல எண்ணத்தைப் பெற்றிருக்கிற இந்த அரசு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கோடு இந்த பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வோடு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக ஊவேற்கிற குழ்நிலையில் இருக்கிறேன். இருந்தாலும் சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதலில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது உணவு பற்றி. உணவு என்பது இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மனித வார்க்கத்திற்கு முக்கியமானது. ஆகையால் உணவை முதலிலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 4]

[திரு. கே. தனுக்கோடித் தேவர்]

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கிராமத்தில் வாழ்ந்தவன் என்பதால் இந்த உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன். நான் சிறுவனாக இருக்கும்போது உணவு நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

நான் சார்ந்திருக்கின்ற முதுகுளத்தார் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்பது எல்லோரும் அறிந்திருக்கிற உண்மை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னாலும் அங்கே உணவு நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்போதெல்லாம் ரேஷன் கடையில் நான்கு நாட்கள் கியூவில் காத்துக்கிடந்து உணவுப் பொருட்களை வாங்கவேண்டும். நானே அப்படி காத்துக்கிடந்து வாங்கியிருக்கிறேன். அவ்வளவு கஷ்டமாக இருந்தது உணவுப்பொருள் கிடைப்பது. ரேஷன் கடையில் நான்கு நாட்கள் காத்துக்கிடந்து வாங்கினாலும் அது சாப்பிடுவதற்கு முடியாத அளவுக்கு இருக்கும். உளுத்துப்போன சோளம்தான் கிடைக்கும். சாப்பிட முடியாத உளுத்துப்போன சோளம்தான் அப்போது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு கிடைத்தது என்பதை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலையில் போன ஆண்டு நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு என்னுடைய தொகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் நான் சிறுவனாக இருந்த நேரத்திலே அங்கே என்னுடைய தொகுதியில் உளுத்துப்போன சோளத்தைச் சாப்பிட்டதை எண்ணிப் பார்த்தேன். நம்முடைய காலத்திலேயும் அப்படி ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகின்றது.

திரு. கே. தனுக்கோடித்தேவர் : ஆனால் என்னுடைய பகுதியிலே அப்படி நிலைமை ஏற்படவில்லை. வறட்சி நிவாரணப் பணியிலே ஈடுபட்டவர்கள் உணவு தாவியங்களை எந்த விலைக்கு கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த விலைக்குக் கொடுத்து உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படாத வகையிலே நிவாரணம் செய்யப்பட்டது. இதையெல்லாம் நான் பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. இவை அனைத்தும் நடைமுறை உண்மை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஏழை எளியவர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பிறர் போற்றினாலும் சரி, தூற்றினாலும் சரி எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு

[திரு. கே. தனுக்கோடித் தேவர்]

[1982 மார்ச் 4]

இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற ஏழை எளியவர்களை வாழ வைக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்துகொண்டு இருக்கின்றது. அதை எல்லாம் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தினைக் கொண்டுவந்ததன் மூலம் கிராமங்களில் சைக்கிளில் கூடச் செல்ல முடியாமல் இருந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அகற்றி இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் சாலைகள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். கட்டிடம் இல்லாமல் மரத்தடியிலே பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் நான் குறிப்பிடுகின்றபோது என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன். மற்ற தொகுதிகளில் தன்னிறைவுத் திட்டம் எந்த அளவில் நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற நல்ல திட்டங்களை நான் பாராட்டிக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற நல்ல திட்டங்களைப் பற்றி குறை கூறுகின்ற, பழி கூறுகின்ற சில அதிகாரிகள் பொறுப்பு இல்லாமல் தவறுகள் செய்து வருகிறார்கள். அதனை அரசு கண்காணிப்போடு இருந்து பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நல்லபல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் பூராவும் செயல்படுவதற்கும் நாம் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும். அரிசன மக்களுக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் நன்மை ஏற்படுகின்ற பல திட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்களிலே இந்த அரசு முனைந்து செயல்படவேண்டும். மேலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் நல்ல காரியங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து திட்டங்கள் வெற்றிபெற உதவ வேண்டும். குறைகள் சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் குறை சொல்வது கலப்படம். காரியங்களை நிறைவேற்றுவதுதான் கடினம். ஆகவே ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை அளிப்பதற்காக வருகின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு நாம் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தினை நான் வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன். அடுத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 2 வயது முதல் 10 வயதுக்குட்பட்ட ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு அளிக்கின்ற வகையிலே 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதை மனம் உவந்து வரவேற்று பாராட்டுகிறேன். நான் சிறியவனாக இருந்த நேரத்திலே 1953 ஆம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன், என்னுடைய பகுதியிலே பெரும் வறட்சி ஏற்பட்டது. அப்போது என்னுடைய பகுதியில் உள்ள கிராமத்தில் 45 குடும்பங்கள்

1982 மார்ச் 4]

[திரு. கே. தனுக்கோடித் தேவர்]

வாழ்ந்து கொண்டிருந்தன. அப்போது அந்த குடும்பத்தினர் பெரிய வர்களையும், குழந்தைகளையும், வயதுக்கு வந்தவர்களையும் வீட்டிலே விட்டுவிட்டு தஞ்சை, மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற பகுதிகளுக்கு பிழைக்கச் சென்று விட்டார்கள். அங்கே உணவுக்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, சேரியில் வாழ்ந்த குழந்தைகளுக்கு என்னுடைய தாயார் உணவு சமைத்து வைத்திருந்தார்கள். நான் வெளியூருக்குச் சென்று வீட்டுக்கு திரும்பி வந்த போது, என்னுடைய தாயார் கம்பஞ் சாதத்தை உருண்டையாக உருட்டி பெட்டியில் வைத்து, அதற்குத் தகுந்த சாம்பார் போன்றவற்றை தனியாக ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்து வைத்திருந்தார்கள். அதைக்குறித்து என்ன என்று கேட்டபோது, அதற்கு என்னுடைய தாயர் சொன்னார்கள், நம் ஊர் சேரியில் வாழ்ந்த 15 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் எல்லாம் ஊரை விட்டுப் போய்விட்டார்கள். வயது முதிர்ந்தவர்கள் இரண்டொருவரும், 7, 8 குழந்தைகளும் தான் இருக்கின்றனர். நாம் அவர்களுக்குக் கொண்டு போய் இந்த உணவைக் கொடுத்துவிட்டு வரவேண்டும் என்றார்கள். நானும் என் தாயாரும் தாக்கிக் கொண்டு போய் அங்கே முடங்கிக் கிடந்த அந்த பச்சிளம் குழந்தைகளை எழுப்பி சோற்றைக் கொடுத்தவுடன், அதை அந்தக் குழந்தைகள் எவ்வளவு ஆவலோடும், பரப்பரப்போடும் சாப்பிட்டார்கள் என்பதை, அந்தக் கஷ்ட நிலையை நேரிலேயே பார்த்தவன் நான். ஆகையினால் தான் சொல்கிறேன், இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை, இந்த நல்ல திட்டத்தை உண்மையாக உறுதியாக, இந்த தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள ஏழைக்குழந்தைகள் உண்மையாக பயன் பெறும் வகையில் அமைச்சர்கள் செயலாற்ற முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே அவர்கள் மிக நன்றும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முகவை மாவட்டத்திலே இருக்கிற முதுகளத்தூர், கடலாடி ஆகிய இரு தொகுதிகளும் மிக மிக பின் தங்கிய தொகுதியாகும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே இதுவரையில் நீர் வளமும் இல்லாமல், தொழில் வளமும் இல்லாமல் இயற்கையை நம்பியே மக்கள் வாழ்கின்ற நிலை தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பட்ஜெட்டில் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவது நிவாரணம் கிடைக்குமா என்று நினைத்துப் பார்க்கிறபோது, எனக்குக் கொஞ்சம் வருத்தமாக உள்ளது. அதுகுறித்து எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த திட்டக் காலத்தில், குந்தாறு, மலட்டாறு என்ற ஆறுகளில் ஒரு அணையைக் கட்டவேண்டும் என்று முன்பு திட்டமிடப்பட்டது. அது குறித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் வரவேயில்லை. தொழிற்

[திரு. கே. தனுக்கோடித் தேவர்]

[1982 மார்ச் 4]

சாலைகள் என்று எதுவும் அங்கே வாழ்கிற மக்களுக்கு இல்லை. அங்கே ஒரு ஆயிரம் பேருக்காவது, தொழில் செய்து சாப்பிடுவதற்கு வாய்ப்புத் தரும் வகையில் வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அது குறித்தும் எதுவும் வரவில்லை. அங்கே வசிக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்களில் 100க்கு 90 பேர்கள் உழவைத் தவிர, வேறு வழியில்லாத நிலையில் வாழ்கின்றவர்கள். அவர்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, அந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து, அவர்கள் வாழ வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது உங்களுடைய கடமையாகும் என்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சில கருத்தினை சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்பதே ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு நல்ல வாப்பிரசாதம் ஆகும் என்பதை முதலிலே சொல்லிவிடுகிறேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் போன கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள், வணிகத் துறையிலே உள்ளவர்களையும், உழவர்களையும் ஒரு இணைப்பாக இணைத்து இந்த உற்பத்தி பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி இங்கே கூறியிருப்பது கண்டு, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கூறிக்கொள்வது, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைத்தது போல, நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கொண்டு வருவதற்கு நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி அனுமதி வாங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உற்பத்தி பொருள்களுக்கு, அவனே விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு விலையை ஏற்படுத்த, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு வற்புறுத்திக் கேட்டு அனுமதி பெறவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் போன மாதம் 25 ஆம் தேதி வரையில் ரூ. 1,840 ஆக இருந்த வத்தலின் விலை இன்றைக்கு ரூ. 750 ஆக குறைந்துவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை போக்குவதற்கு, உண்டான வழிமுறைகளைக் குறித்து மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் எழுதி கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலத்திற்கு பக்கமாக ஒரு அணையைக் கட்டவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அந்த இடத்தில் அந்த அணையைக் கட்டினால் அந்தப் பகுதி அண்டையில் இருக்கின்ற முதுகுளத்தார், கடலாடி ஆகிய தொகுதிகள்

1982 மார்ச் 4]

[திரு. கே. தனுக்கோடித் தேவர்]

அடங்கிய கிராமங்களில் மிகப் பெரிய அளவில் பாதிப்பு ஏற்படும் என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி வருகிற அந்த குந்தாறு மீது, திருமங்கலம் பக்கத்தில் அணை கட்டிவிட்டால், முதுகுளத்தூர், கடலாடி மக்களுக்கு குடி தண்ணீர் கூட கிடைக்காமல் போய் விடக் கூடும். ஆகையினால் அந்த அணையைக் கட்டுவது சம்பந்தமாக, மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைப் பற்றி பலர் பலவிதமாக பேசியபோதிலும், நான் ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத் தனை பேர்களும் உறுதுணையாக இருந்து, எல்லோருடைய ஒருமித்தக் கருத்தோடு, மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும் திட்டமாக அதை செயல்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஏழை எவிய மக்களுக்கு ஒரு வேளை சோறாவது கிடைக்கும். (மனியடிக்கப்பட்டது.)

1971-72-ல் என்று நினைக்கிறேன். தமிழகத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகிறபோது பசுமைப் புரட்சி என்ற திட்டத்தை கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது நாங்கள் அக்கட்சியின் தோழமைக் கட்சியாக இருந்தோம். என் தொகுதியில் நடந்ததைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான் அதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்கள். தவிர மற்ற யாரும் அதில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கவில்லை. ஆகவே அந்நிலைக்கு வராமல் இந்த நூறு கோடி ரூபாய் திட்டத்தை நல்லமுறையில் தமிழக மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம். ஜெயஹிந்த்.

* திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிறந்த குழந்தைகள் முதல், முதியோர், அனாதைகள், ஆதரவற்றோர் ஆகியோருக்கு உதவி செய்யக்கூடிய விதத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நீண்டநெடுங்காலமாக கேட்கப்பட்டும் யாருடைய காதிலும் விழாதிருந்த பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற விதத்தில் இந்த பட்ஜெட் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை பாராட்டாதவர்களை மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்]

[1982 மார்ச் 4]

பெரியகுளம் தொகுதி சோத்துப்பாறை, துப்பாம்பாறை அணைக்கட்டுகள் அந்தப் பகுதி மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகும். அந்த இரண்டு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களையும் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியகுளம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அதன் விஸ்தீர்ணம் மிகக் குறுகலாக இருப்பதால் அதன் விஸ்தீர்ணத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பழையமையான முனிசிப்பாலிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் அங்கு ஏற்படாமல் இருப்பதால் பற்றாக்குறை நிலை உள்ளது. எனவே அந்த முனிசிப்பாலிட்டிக்கு தனியாக பண உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானலுக்கு செல்லக்கூடிய தம்தம்பாறை சாலை மிகக் குறுகலாக இருக்கிறது. அந்தப் பாதையை அகலப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அந்தப் பாதை குறுகலாக இருப்பதால் ஆண்டுதோறும் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் விபத்தில் மடிந்து போகிறார்கள். அதற்கு மாற்றுப் பாதையாக ஏற்கனவே போடப்பட்டு பாதையில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தும்மலக்குண்டு, பூலத்தூர் சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியகுளத்தில் பாம்பாற்றின் குறுக்கே உள்ள பாலம் பழுதடைந்திருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தின் வழி செல்லும் பஸ்கள், லாரிகள் ஆடிக்கொண்டே செல்லவேண்டியுள்ளது. மக்களும் ஆடவேண்டியிருக்கிறது. எனவே அந்தப் பாலத்தை அகற்றிவிட்டு புதிய ஒரு பாலத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும்.

பெரியகுளத்தின் அருகிலுள்ள வடுகப்பட்டியில் வராக நதியின்மீது ஒரு பாலத்தை அமைத்துத்தரவேண்டும். பத்து கிராமங்களை இணைக்கக் கூடிய பாலமாக அது இருக்கிறது.

கொடைக்கானல் நகரில் ஒரு பஸ் ஸ்டான்ட், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழக டிப்போ இவைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அப்போதுதான் கிராம மக்களுக்கு பஸ்களில் போகக்கூடிய வசதிவாய்ப்பு ஏற்படும்.

வட புதுப்பட்டியைச் சார்ந்த கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் விவசாயத்தை நம்பியிருப்பதால் அங்கே ஒரு கால்நடை மருத்துவமனை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதேபோல் பெருமாமலையிலும், கவுஞ்சியிலும் கால்நடை மருத்துவமனைகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 4] [திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்]

அடுத்து, அமையப் போகின்ற புது மாவட்டத்தைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மதுரையிலே இருந்து புது மாவட்டத்தைப் பிரிக்கின்றபோது, பெரியகுளம் தாலுகா, கொடைக்கானல் தாலுகா, உத்தமபாளையம் தாலுகா, வேடசந்தூர் தாலுகா, பழனி தாலுகா ஆகிய தாலுக்காக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு புது மாவட்டம் ஒன்று அமைக்கப் பட இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திற்கு மையப் பகுதியாக பெரியகுளம் இருப்பதால், அங்கே தலைநகரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், பெரியகுளத்தை தலைநகராகக் கொண்ட அந்த புதிய மாவட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 5—3—1982 ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும். நாளை மாலையிலும் சபை கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.46 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவையின் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

113. 23—5—1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற மதுவிலக்கு—ஆயத்தீர்வைத் துறையின் எஸ்.ஆர்.ஓ.—ஏ. 159(எப்.)/81 ஆம் எண் அறிவிக்கையுடன் வெளியான, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பெற்ற அயல் நாட்டு சாராவிகள் (உற்பத்தி செய்தல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து 12—6—1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற மதுவிலக்கு—ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 56 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவையின் வைக்கப் பெற்றது.]

114. 29—4—1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற வணிக-வரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் [வ.வ & ச.அ./239(பி)/81 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து 18—11—1981ஆம் தேதியிடப்பெற்ற வணிகவரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 1282ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவையின் வைக்கப் பெற்றது].